У погоні до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-6740
— Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 220. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 30-го ЛИСТОПАДА 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 30, 1971 No. 220. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Понеділок 29 листопада 1971

В АМЕРИЦІ

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ НЮ ДЖЕРЗІ Вілльям Кейгіл запевнив збунтованих у стейтовій в'язниці „Ровей", що він уважно розгляне їхні вимоги, якщо вони припинять заворушення. Діставши таке запевнення, в'язні випустили закладників, у тому й кількох сторожів, та передали губернаторові й тюремним властям свої 15 вимог. В'язниця „Ровей" знаходиться поблизу міста Вудбрідж. Були побоювання, що той бунт в'язнів закінчиться криваво, але до збунтованих допустили журналістів та представника губернатора, і у вислідi переговорів — не дійшло до кровопролиття, — до нової Аттики.

НЕВІДОМИЙ ЗЛОЧИНЕЦЬ ДІСТАВ 200 000 ДОЛЯРІВ викупу і два парашути, дозволив висісти з захопленого ним літака „Боїнг 727" у Сіятлі, а потім вискочив з парашутом десь в дорозі між Сіятлем і Ріно. Поліція на гелікоптерах розшукує злочинця, якому не важко було скритися в лісовій місцевості.

ДИРЕКЦІЯ ПОШТОВОЇ СЛУЖБИ ЗСА звернулася до Ради коштів і прожитку з проханням дозволити підвищити оплату за пересилання поштових посилок третьої кляси на 23,9 відсотка. Рада розглядає те прохання. Тим часом, голова Ради коштів прожитку Доналд Румсфелд повідомив, що у другій фазі „заморожування" цін і заробітних платень будуть назагал притримуватись наступного співвідношення: ціни будуть підвищені до яких 2,5%, а в ділянці заробітних платень — до яких 5,5%.

ДЕМОКРАТИЧНА ПАРТІЯ ЩЕ НЕ ЗАПЛАТИЛА телефонічній компанії півтора мільйони долярів, і тому „Американська телефонічна і телеграфічна компанія" поставила перед демократами вимогу вже тепер загарантувати повну оплату видатків під час наступної демократичної конвенції в Маямі Біч. Демократична партія винна ще з часу попередніх президентських виборів майже 10 мільйонів долярів.

У КАЛІФОРНІЇ ЗАГИНУВ 10-ЛІТНІЙ ХЛОПЧИК Ітен Фрідман: його вдарило вантажне авто, коли Ітен їхав на ровері. Розлючений батько застрілив шофера вантажного авта Ватса, відомого тим, що він стало порушував правила руху. Відбувся суд, який визнав, що батько загинулого хлопчика винен „у випадковому вбивстві". Суддя присудив йому три роки умовної тюрми, а незадовго по тому взагалі відкликав засуд. Тепер подружжя Фрідменів провадить у всій Каліфорнії кампанію за обережну їзду на шляхах.

МАФІЯ В НЮ ЙОРКУ ЗАПРОПОНУВАЛА одному детективові 15 000 долярів річної „платні" за те, що він буде повідомляти про різні поліційні дослідження. Але детектив Волтер Фіглі з нюйоркської поліції не пішов на підкуп і сповістив про все окружному прокураторові в Ню Йорку. Провадиться слідство, яке напевно приведе до важливих арештів серед мафії та її „співробітників".

У СВІТІ

БРИТАНІЯ І АФРИКАНСЬКА РОДЕЗІЯ ЗАКІНЧИЛИ свій 6-тирічний гострий спір, підписавши договір, який заповідає зміну конституції Родезії із значними поступками для автохтонної більшости чорного населення. Але соціялісти у Британії і СССР у Раді Безпеки Об'єднаних націй уважали, що Британія „продала" чорних білим расистам в Родезії.

У ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ІСНУЄ страйк 500.000 робітників автомобільного і металюрґійного промислу. Власники проголосили заклик до всіх працедавців в Німеччині, щоб вони надмірними підвишками платень робітникам не сприяли інфляції.

ДО РИМУ ВИЇХАЛИ американський секретар скарбу Джон Коннелі і голова Ради Резерв Артур Бирнс на конференцію „Групи 10-х" найбагатших держав світу, яка плянує остатогно розв'язати сучасну міжнародну монетарну кризу.

У ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ ТЕРОРИСТИ ВБИЛИ знову двох цивільних і одного вояка: від серпня ц. р. згинуло там 107 осіб у реакції на дискримінаційний супроти тамошніх католиків режим протестантського уряду Брайна Фолкнера.

СЕКРЕТАР ТОРГІВЛІ ЗСА МОРІС СТЕНС ЗАЯВИВ у Москві наприкінці своєї тамошньої 11-денної візити, що його наради з совєтськими проводирями були „якнайбільш успішними".

78-ЛІТНІЙ МАО ТСЕ-ТУНҐ ПЕРЕЙНЯВ безпосереднє командування над комунокитайськими збройними силами — проголошено в Пекіні. Військовий міністер і заступник Мао Тсе - тунґа Лін Піяо від червня ц. р. „зник" і загально вважають, що він не живе.

НА ГЕНЕРАЛЬНІЙ АСАМБЛЕЇ ОН ВІДБУЛАСЯ 26 листопада гостра виміна слів між амбасадорами СССР Яковом Маліком і головою делеґації Пекіну Чія Куаном-хуа: китаєць закинув Совєтам „соцімперіялізм", а большевик Китаєві — „розкольництво" і поширення фальшів. До суперечки прийшло у зв'язку з пропозицією СССР скликати світову конференцію роззброєння, проти чого виступив Пекін.

ВОЄННА ФЛЬОТА СССР СТАНОВИТЬ найбільшу загрозу для вільного світу і є другою найсильнішою після фльоти ЗСА, а своїми підводними човнами СССР стоїть на першому місці — перестеріг адмірал Чарлз Дункэн, командир Атлантійської фльоти держав НАТО.

„Місс Канада" на 1972 рік — українка

Торонто. — Щороку в Канаді відбуваються змагання між кандидатками на „королеву краси" Канади — „Місс Кенада", при чому таке особливе визначення дається не лише за фізичні дані, а й за загальний культурний рівень кандидатки, її успіхи в громаді, таланти, знання тощо. Цього року на 25-тих щорічних фінальних змаганнях для молоді перша зірка припала українці Донні Савицькій, з Кіченеру, поблизу Торонта. Всю програму виборів передавали через телевізійну мережу по Канаді. Коли повідомили про вислід голосування жюрі, то сльози радости заблищали на милому личку переможці, та й на очах багатьох українських телевізійних глядачів. Донні Савицькій 18 років життя, покищо докладніших відомостей про неї немає. Другою в тих змаганнях вийшла Патриція Бейн, а третє місце зайняла Діяна Вайнман. Вся преса в Торонті та в інших містах помістила портрет української красуні з пишним довгим волоссям і короною на голівці.

Портові вантажники одержали судовий наказ вернутися до праці

Ню Йорк. — В понеділок 29 листопада ц.р. мали вернутися до праці після 60 днів страйку портові вантажники в усіх пристанях Атлянтійського океану і Мексиканської Затоки, тобто на східніх і південносхідніх побережжях ЗСА. Свій довготривалий страйк вони були примушені припинити в наслідок судових наказів, що були видані з доручення генерального прокуратора ЗСА Джона Н. Мічелла і на вимогу президента Ніксона після одержання урядом звідомлення про безвиглядність полагоди страйку шляхом переговорів. Доручення судам в справі припинення страйку портових вантажників було видане на основі Акту Тефта-Гартлі. Початковий період припинення страйку має тривати десять днів, і якщо в тому часі корабельні компанії і провід спілки портових вантажників не досягнуть порозуміння в справі нового контракту, то цей період „охолодження" буде продовжений на дальших 70 днів, значить разом цей період мав би тривати 80 днів. На західніх побережжях ЗСА, де страйк портових вантажників тривав понад 90 днів і де його припинено теж судовим наказом ще в жовтні ц. р., період „охолодження" кінчається вже 24 грудня і тоді, можливо, страйк буде відновлений. Портові вантажники на східніх побережжях почали повертатися до праці вже в неділю 28 листопада, але на всіх 45 000 вантажників вернулося всього 54 особи. В Ню Йорку сподівалися, що більшість портових вантажників стане до праці з понеділком 29 листопада.

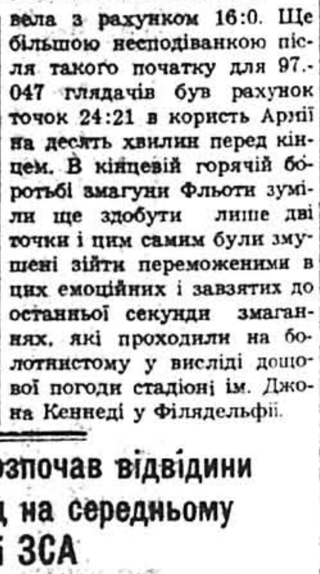
Міні захворів після конвенції АФП-КІО, Білий Дім бажає йому скорого видужання

Вашингтон. — Президент Американської Федерації Праці і Конгресу Індустріяльної Організації Джордж Міні захворів на болі у грудях у поворотній дорозі з конвенції АФП-КІО в Маямі до Вашингтону і його перевезли амбулянсом із залізничого двірця до шпиталю Університету Джорджа Вашингтона. Після перевірки лікарі не виявили будь-яких загрозливіших симптомів для здоров'я Міні, але ж доручили йому залишитися кілька днів у шпиталі. Пресовий секретар АФП-КІО Алберт Дж. Зак сповістив, що занедужав Міні внаслідок перевтоми і напруження під час нарад конвенції, зокрема ж внаслідок зудару з президентом Ніксоном в справах нової економічної програми уряду і започаткованих ним стабілізаційних заходів в ділянці платень. Після холодної зустрічі президента Ніксона на конвенції АФП-КІО із критикою „ароґантної" поведінки Джорджа Міні виступив був секретар скарбниці Джон Коннaлі, заявляючи, що Міні не має права промовляти в імені усіх 80 мільйонів працюючих людей у ЗСА. Водночас із цим Коннaлі закинув проводові АФП-КІО, що він — схвалюючи підвищення платні Джорджові Міні з 70 на 90 тисяч дол. річно — порушив напрямні програми боротьби з інфляцією. У зв'язку з цим Міні продиктував у шпиталі листа до Ради платень, що це підвищення узалежнене від затвердження цією Радою. Після одержання вістки про занедужання Джорджа Міні з Білого Дому передано йому вислови співчуття і побажання скорого видужання.

Армія перемогла Фльоту 24:23 у традиційних футбольних змаганнях

Філядельфія, 27-го листопада. — У 72-их футбольних змаганнях військових Академій Армії і Фльоти кадети армійської школи здобули перемогу різницею однієї точки з рахунком 24:23. Це була 35-та перемога Армії із 72 зустрічей. Фльота здобула досі в змаганнях з Армією 31 перемогу, а шість разів закінчились зустрічі цих двох військових академій нерішеними. Ця 72-га зустріч почалась сензаційними здобутками Армії, яка вже в першій чверті змагань вела з рахунком 16:0. Ще більшою несподіванкою після такого початку для 97.-047 глядачів був рахунок точок 24:21 в користь Армії на десять хвилин перед кінцем. В кінцевій горячій боротьбі змагуни Фльоти зуміли ще здобути лише дві точки і цим самим були змушені зійти переможеними в цих емоційних і завзятих до останньої секунди змаганнях, які проходили на болотнистому у висліді дощової погоди стадіоні ім. Джона Кеннеді у Філядельфії.

Інж. М. Кальба розпочав відвідини союзових громад на середньому заході ЗСА

інж. Мирослав Кальба

Джерзі Сиpermanent. — Організаційний відділ УНСоюзу інформує, що головний радний УНС Мирослав Кальба з Денверу, Колорадо, 27-го листопада 1971 р. розпочав свою рокову об'їздку Відділів УНС, віддалених від більших центрів союзового і взагалі українського скупчення, в осередніх та північно-західніх стейтах ЗСА. Поїздку розпочав інж. Кальба від Омаги й Лінкольну в стейті Небраска, де на початках свого перебування в цім краю він перебував й де допомагав будувати українське організоване життя, зокрема союзове. Приблизно 2-го грудня М. Кальба виїде з Омаги до Ст. Джозеф в стейті Мізурі, де перебуде до 6-го грудня, а звідти виїде до Кензас Ситі, на границі стейтів Кензас і Мізурі, де плянує задержатися до 9-го грудня. Звідти його шлях поведе до Ст. Луїс і Іст Ст. Луїс, де перебуватиме приблизно до 12-го грудня ц.р. Крім візитації Відділів УНС, інж. Кальба плянує зустрітися із загалом союзового членства та відбути загальні громадські наради з місцевими українськими громадами. Можна очікувати, що місцеві союзові діячі та загал українського громадянства скористають із побуту в них досвідченого громадянина й союзовця, щоб дізнатися про ширше громадське життя та працю й новіші акції УНСоюзу.

Президент Ніксон конферуватиме з лідерами Франції, Британії, Японії і Німеччини

Вашингтон. — Офіційно проголошено, що президент Ніксон зустрінеться 13-14 грудня ц. р. на Азорах з французьким президентом Жоржом Помпіду. 20-21 грудня відбудеться зустріч Президента на Бермудах із британським прем'єром Едвардом Гітом, а 6-7 січня відвідає Президента в його західньому Білому Домі у Сан Клементе у Каліфорнії японський прем'єр Ейсаку Сато. 28-29 грудня відбудеться у Кі Біскейн на Флориді нарада Президента із західньо-німецьким канцлером Віллі Брандтом. На всі ті конференції Президента му- названими державними мужами товаришитимуть президентові Ніксонові його спеціяльний дорадник Генрі Кіссінджер, державний секретар Вілліям Роджерс і секретар скарбу Джон Коннелі. Ті наради безпосередньо пов'язані з пляном подорожі през. Ніксона до Пекіну й Москви. Припускають, що Президент відлетить до Пекіну наприкінці січня 1972 або з початком лютого 1972 р., а до Москви у травні 1972 року.

У Каїро згинув в атентаті прем'єр Йорданії

Каїро. — У столиці Єгипту Каїро згинув перед входом до готелю Шератон 51-річний прем'єр Йорданії Васфі Тал, як він вертався з нарад З'єднаної Оборонної Ради, існуючої при Панарабській Лізі. Поцілений з-позаду кількома револьверовими кулями Васфі Тал згинув на місці, а раненими були йорданський міністер закордонних справ Абдуллах Салах і один єгипетський старшина, які товаришили прем'єрові. Трьох атентатників піймали недалеко готелю, четвертого змовника арештували трохи згодом. Всі вони — полестинські втікачі-партизани, всі вони прибули до Каїро кілька днів раніше з сирійськими пашпортами. Йорданський король Гуссейн виголосив промову до народу, висловивши свій глибокий жаль і смуток, затаврувавши те вбивство, як трусливий злочин та розпорядивши 7-денну загальну жалобу і 40-денну жалобу в королівському палаці. Тіло вбитого перевезено літаком до столиці Йорданії Амману. Дружина вбитого була свідком того атентату, вона метнулася в сторону чоловіка, який проте вже згинув, бо весь атентат тривав буквально секунди. Комунофільський „Народний Фронт за визволення Палестини" признався до авторства того атентату. Вбитий прем'єр був колись брітійським старшиною, скінчив університет в Ливані, займав різні видатні становища в Йорданії. Палестинські втікачі-партизани ненавиділи його, як того енерґійного діяча, який насправді зліквідував арабські партизанські організації в Йорданії, як окрему військову формацію і політичну силу. Єгипетський президент Анвар Садат затаврував той атентат і заповів суворе покарання винуватців. Ця подія ускладнить і так важкі арабські відносини.

Між Індією і Пакістаном розпочалась фактично війна

Ню Делі. — Прикордонні сутички, які велись між Індією і Пакістаном, розрослись у насправжню війну, дармащо все це ведеться вона обмеженими збройними силами, формально не виповіджена і має вона хаотичний характер. Пакістан твердить постійно, що це Індія переводить збройну агресію та що в боях у прикордонній смузі Східнього Пакістану й Індії вбито вже понад півтори тисяч індійських вояків. Індійські власті вказують на обстрілювання індійських містечок далекобійними пакістанськими гарматами від сторони Східнього Пакістану. Індійський уряд признав, що деякі військові частини дістали наказ задля „самооборони" вмаршувати на територію Східнього Пакістану й просунутись вглиб до пакістанських артилерійських становищ, себто на яких 10 до 20 миль. Закордонним журналістам заборонено поїхати в обшир охоплений воєнними діями, — їх завели тільки до шпиталів, заповнених раненими під час обстрілювання містечок пакістанськими гарматами. Західні коментатори вважають, що Індія рішила дати посилену поміч східньо-пакістанським повстанцям-партизанам з остаточною ціллю, щоб Східній Пакістан став самостійним, як окрема держава бенґальців.

Видавнича Кооператива „Червона Калина" відбула свої Загальні Збори

Ню Йорк. — В суботу 27 листопада ц.р. відбулися тут в Українському Народному Домі річні Загальні Збори Видавничої Кооперативи „Червона Калина". Проводив голова Дирекції д-р В. Ґалан, секретарював ред. М. Островерха. Після того, як приявні віддали пошану померлому недавно одному з засновників В-ва „Червона Калина" у Львові та відновлення його у Ню Йорку, членові Дирекції ред. Левові Лепкому, дир. П. Постолюк звітував про стан видавничої діяльности та фінанси Видавництва. У 1970 р. перевидано тільки одну цінну й цілком вичерпану книжку Михайла Лозинського „Галичина", але в 1971 р. видано генерала В. Удовиченка „Третя Залізна Дивізія", Івана Кедрина „Паралелі в історії України" та О. Городиського „Генерал Турчин", частинно як передрук з Альманаха „Свободи". Ред. Роман Купчинський, І. Кердин і П. Постолюк інформували про існуючі видавничі можливості. Після обширної дискусії, в якій забирали слово інж. І. Вінтоняк, Ф. Колодій, Христина Навроцька, д-р Ст. Ріпецький, Ю. Шепарович, Г. Яремчук і названі вище члени Дирекції, рішено включити до видавничого пляну в першу чергу д-ра Степана Ріпецького „Крути", Павла Дубрівного „Матеріяли до історії Союзу Визволення України" і проф. В. Трембіцького „Українські консулято у добі державности", цей останній твір англійською мовою. Між вартісними споминами, що заслуговують на друк, є твори інж. Михайла Хронов'ята, Семена Маґаляса і Мирона Мереніна. Обговорювано можливості передруку „Літопису Червоної Калини" та видання законів і розпорядків з часу Центральної Ради. На внесок д-ра Л. Луцева рішено розписати конкурс на історичну повість з конструктивною ідеєю, з поважною грошовою нагородою. Підкреслювано настирливу потребу притягнути до членства й до Дирекції „Червоної Калини" молодших віком громадян. Окрему увагу присвячено справі військових архівів. Проф. Н. Никифорук звітував за Контрольну Комісію. Висловлено довір'я Дирекції. На цих Загальних Зборах не переводили ніяких виборів.

ПРОФ. ІВАН ВОВЧУК ОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ ООЧСУ, МГР. УЛЯНА ЦЕЛЕВИЧ ПЕРЕОБРАНА НА ГОЛОВУ ОЖ ОЧСУ

Ню Йорк (В. Д.) У суботу й неділю 27-28 листопада в готелі „Коммодор" при 42-ій вулиці і Лексінґтон Евню відбувся 16-ий ювілейний з'їзд Організації Оборони Чотирьох Свобід України і 3-ій З'їзд Об'єднання Жінок ОЧСУ, у висліді якого проф. Іван Вовчук був обраний на голову Головної Управи ООЧСУ, а мґр Уляна Целевич переобрана на голову Головної Управи ОЖ ОЧСУ. З'їзд відкрив молитвою о. Христофор Войтина, а слово до присутніх делеґаток і делеґатів виголосив дотеперішній голова ГУ ООЧСУ мґр Іван Винник, нав'язуючи до 25-ліття існування цієї організації. Мґр Уляна Целевич, голова ГУ ОЖ ОЧСУ, привітавши присутніх, пригадала, як п'ять років тому в цьому самому готелі створено цю нову організацію, як компонента Організацій Українського Визвольного Фронту, закликала вшанувати одноxвилинною мовчанкою тих, що відійшли навіки, бо їх покликав Бог, і представила члена репрезентації АБН, редактора „АБН - Кореспонденс" і почесного члена ОЖ ОЧСУ мґр Славу Стецько. Виступивши з короткою промовою, мґр Слава Стецько, пригадала, що цей з'їзд відбувається саме в першу річницю трагічної смерти Алли Горської — „однієї з тих, що добровільно йдуть на Голготу", розповіла про діяльність Світової Антикомуністичної Ліги і ствердила, що на зовнішньому відтинку українська концепція перемагає московську. „Але нам нічого орієнтуватися на чужинецькі сили, — сказала вона, — наша орієнтація на власний народ. І ми самі мусимо бути отими одержимими, на яких мають орієнтуватися всі пасивні, нерішені". По закінченні спільної програми, делеґатки ОЖ ОЧСУ вийшли на свої наради до сусідньої залі.

В з'їзді ООЧСУ взяло участь 130 делеґатів від 50 Відділів і понад 30 гостей. До Президії З'їзду були вибрані: голова д-р М. Климишин, заступники — мґр Є. Лозинський, д-р М. Богатюк, секретарі — інж. А. Забродський і В. Шарван. Д-р М. Климишин закликав присутніх на нарадах перевести їх так, „щоб ми могли одверто подивитися в очі тим нашим героям на Україні". Проголошений порядок нарад прийнято одноголосно. До Номінаційної комісії ввійшли: д-р С. Галамай, ред. І. Білинський, ред. В. Левенець, мґр М. Кармелюк і П. Шагай, до Резолюційної — д-р М. Кушнір, проф. І. Вовчук, ред. В. Давиденко, мґр В. Сидоряк, мґр М. Дужий, до Фінансової — мґр І. Винник, Л. Кокодинський, д-р В. Савчак, А. Никончук, С. Лопатій, до Статутової — мґр М. Дужий, мґр Я. Рак, д-р Савчук, д-р О. Соколишин, мґр Є. Лозинський.

Із звітами про діяльність Головної Управи за минулу каденцію виступили: д-р В. Нестерчук — секретаріят, Б. Казанівський — організаційна референтура, д-р С. Галамай — референтура зовнішніх справ, мґр І. Винник — референтура внутрішньої політики, ред. І. Білинський — відтинок суспільно-політичної праці, ред. В. Левенець і М. Запужний — фінансовий звіт, д-р М. Кушнір — культура і освіта, ред. В. Давиденко — „Вісник" в роках 1969-71. По звітах вив'язалась дискусія, в якій взяло участь понад десять делеґатів. На всі запити мґр І. Винник дав вичерпні відповіді. Уступаючій Управі уділено абсолюторій через аклямацію.

Почесними членами ООЧСУ під загальні оплески

(Закінчення на стор. 5-ій)

Олег Бак-Бойчук очолив нову Управу МУН

Лігайтон. — Минулої суботи і неділі, 27 і 28-го листопада, тут на оселі ім. Олега Ольжича відбувся черговий з'їзд Молоді Української Національности (МУН), в результаті якого обрано нову Управу з Олегом Бак-Бойчуком, як головою. Між рішеннями з'їзду була й постанова негайно включитися в Конференцію Українських Молодечих Організацій, яка вже від років діє в системі Українського Конгресового Комітету та в якій заступлені Пласт, Спілка Української Молоді Америки, Об'єднання Демократичної Української Молоді та інші.

У З'їзді взяло участь 47 представників вісьмох Відділів МУН, в тому 27 умандатованих делеґатів. Відкрив З'їзд дотеперішній голова Ігор Прийма з Чикаґо, а проводила ним Президія в складі: Олег Бак-Бойчук — голова, Мирон Куропась — заступник та Надія Лукиницька — секретар. Після звітів і дебат над ними обрано нову Управу, до якої, крім Олега Бак-Бойчука, як голови, увійшли: Надія Луквицька — заступник голови, Христя Ґелитканич — секретар та Іван Харамбура — скарбник. Контрольна Комісія: Ігор Прийма, Мирон Куропась та Ярко Белендюк. Намічено плян праці та схвалено резолюції. На З'їзд наспіло ряд привітань. Особисто вітав З'їзд голова ОДВУ д-р Богдан Шебунчак.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ПОЛІТИЧНЕ ВІЧЕ ПАБНА

Ню Йорк. — У неділю 5-го грудня о 4-й по полудні, в залі Пластового дому при 114, 2-га евню відбудеться заходами Організації Визвольного Фронту Політичне Віче, заініційоване ПАБНА — Американськими Прихильниками АБН у Америці. Доповідатиме член Політичної Ради ПАБНА д-р Володимир Савчак на тему „Міжнародні обрії": трикутник — Вашингтон, Пейпінґ, Москва і українська справа. Головою ПАБНА є інж. М. Шпонтак. Після доповіді — вільна дискусія.

20-ЛІТТЯ УІВІ В АРҐЕНТИНІ

Буенос Айрес. — Український Інформативно - Видавничий Інститут в Арґентині відзначив 20-ліття з часу свого заснування. Головою Управи є ред. Юліян Середяк, який на ювілейних зборах виголосив доповідь про працю Інституту. Його заснували 20 літ тому 36 осіб, у тому д-р Б. Галайчук, ред. Гр. Голіян, В. Косюк, Б. Качор та ін. Український Інформативно - Видавничий Інститут довгий час видавав журнал „Украніа Лібре" — „Вільна Україна", згодом перейшов на видавання еспанських книжок на українську тематику.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $18.00, на пів року — $9.50, на 3 місяці — $5.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Роля великодержав

Від самого початку заснування Об'єднаних Націй стало ясно, що всупереч інтенції їх засновників і чартерові ОН, головну ролю в міжнародному світі гратиме не колектив держав-членів Об'єднаних Націй, а — великодержави. Практика доказала, що насправді всі значні конфлікти щонайвище формально завершувались на терені Об'єднаних Націй, а фактично полагоджувались поза їх тереном. Великодержави завжди виступали не одностайним фронтом в інтересі миру для миру, як цього хоче чартер ОН, а по лінії власних великодержавницьких інтересів.

У дебатах про членство Китаю в ОН вживалось найчастіше аргументу, що комуністичний Китай повинен бути в Раді Безпеки ОН, бо без нього годі закріпити „світовий мир". Зараз же на першому засіданні Ради Безпеки ОН 23 листопада ц. р. представник Пекіну знову таврував „одну або дві суперпотуги", розуміючи під ними ЗСА і СССР, за їх „імперіялізм", встрявання у чужі внутрішні справи, агресію і т. п. гріхи. Сам себе комуністичний Китай зараховує до „третього світу", себто ніби „невтральних". У практиці така невтральність напевно виявиться обманом, бо Пекін буде керуватися не величними принципами чартеру ОН, а власними інтересами.

Виявиться це зразу на перших двох справах, які будуть предметом обміркувань Ради Безпеки ОН чи Генеральної Асамблеї: гострого конфлікту між Індією й Пакістаном та загрози відновлення війни між Ізраїлем і арабами. Речник Пекіну вже таврував Індію за її ніби втручання у внутрішні справи Пакістану, легковажно висловившись про мільйони східньопакістанських утікачів в Індії. Пекін запевнив свою підтримку Пакістанові, а СССР постачає зброю Індії. Це буде перший конкретний випадок, коли Пекін і Москва займатимуть взаємосуперечні становища. Зате вони одностайно підтримують арабів проти Ізраїлю. Алеж Пекінові напевно також невигідно сприяти совєтському походові в сторону Перської затоки й Індійського океану, найкоротшим шляхом через Суезький канал. Цікаво, як тут лявіруватиме китайська комуністична дипломатія. Одно певне: на приявності Пекіну в Раді Безпеки Об'єднаних Націй світовий мир ні трохи не виграє.

Література і „література"

У середині листопада в совєтському Дагестані відбувся небувалий в СССР з'їзд: з усіх кінців Совєтського Союзу, в тому числі й України, на нього прибули письменники, критики, мистці - ілюстратори видань для дітей і молоді. З'їзд скликала Спілка Письменників СССР та Спілка Письменників РСФСР. На з'їзді відзначали не тільки велику ролю дитячої й молодечої літератури в змаганнях режиму за виховання „молодого ленінського покоління", а вже й „велике міжнародне значення совєтської літератури для дітей і молоді", про що писали московські „Известия" з 16 листопада. Колишній журнал Російської СФСР „Детская Литература" обернено тепер у „всесоюзний журнал", хоч він виходить і далі тільки російською мовою. На з'їзді згадувано, що в Українській ССР встановлено цього року „щорічну нагороду ім. Лесі Українки" — виключно за твори для дітей і молоді. На з'їзді вся праця відбувалася в пляні „розвитку дитячої і молодечої літератури в світлі рішень 24 з'їзду КПСС", себто в пляні дальшого ополітичнення й окомуністичнення дитячої літератури.

Заява одного з промовців на з'їзді в Дагестані про те, що тепер „незмірно зросла роля совєтської дитячої літератури за кордоном", до певної міри відповідає правді. У всіх книгарнях від Парижу до Буенос Айресу і від Канберри до Торонто, які торгують совєтськими виданнями, можна знайти багато видань для дітей і молоді. Туристи розповідають, що легше знайти українське дитяче видання в Торонто, як у Києві, де на полицях найбільше дитячих книжок російською мовою. Комуністичні ідеї у книжках для дітей протягаються тактовно й приховано: підчищені тексти Т. Шевченка, І. Франка, Лесі Українки, зросійщений правопис, іноді на народній українській казці з СССР лише червоний прапорець і зазначення, що „друковано на фабриці ім. В. І. Леніна"... — нехай дитина за кордоном привчається спочатку бодай до самого імени Леніна...

У світлі того совєтського з'їзду і його рішень про збільшення видань для дітей в комуністичному дусі — варто більше приділити уваги українській вільній дитячій літературі поза СССР, особливо нині, під час Двомісячника Книжки в листопаді - грудні, проголошеного ОПЛДМ у ЗСА і Канаді.

ЯК ВІЄ ЛИСТОПАДОВИЙ ВІТЕР...

У нашому місті не було цього року Листопадового свята, не було академії, не було концерту і патріотичних промов. Була тільки панахида у церкві вполудне, коли люди поспішають на обід. Дехто питався: чому? Але ледве чи хтось відчував прогалину в нашому громадському житті з цього приводу.

Та коли гострий вітер понесе мокрим холодом і мертвим листом, до нас — до деякого з нас — вертається в гості Листопад. Як колись... живий і близький.

У 1918-му році ми були дітьми: Листопад — „Листопадовий Зрив", як це ми називаємо, творили за нас наші батьки і старші брати. Але ми були тоді там — в містах і містечках Галичини, у Львові, і переживали історію всім своїм юнацьким єством, своїм серцем, уявою і мрією. Ми чули, як свистіли кулі, розривалися шрапнелі, як з зойком падали поранені. Ми прилипали лицями до вікон, щоб побачити бодай шматок боротьби на вулицях, або бодай вхлинути в себе таємничу атмосферу тієї боротьби. І ми пручалися, коли матері відтягали нас від вікон у безпечні закутки хати.

Як наші матері, були й ми думками і уявою з нашими борцями: десь на Цитаделі, в будинку сейму, там у підніжжі Єзуїтського парку, у старому середмісті, по касарнях і окопах. Тільки матері наші бачили очима журби мужів, синів і братів своїх може раненими, може мертвими або в неволі, а ми бачили тільки героїв, сильних, дужих, відважних. Разом з матерями ми тривожно ждали висліду, молились за перемогу, а потім, коли вони тихо плакали після невдачі, ми затискали п'ястуки і рішали, що вдруге самі підемо в бій, уже великі й дужі, і тоді здобудемо велику перемогу.

Згодом, інколи аж по роках, ми бачили наших героїв, тих, що ще могли вернутись: одних із польського Домб'я, інших з великих походів по широких степах України із соборним українським військом, ще інших з-поза кільчастих дротів або шпиталів. Вони верталися, похиливши голови, неначе чуючи за собою вину, хоч ми співали, що „встоятись не було сили..." Але для нас були вони й зостались героями Листопадового Зриву, хоч може не завжди ми показували їм це, а інколи, в молодечій буйності, критикували їх за те, що дивились на нове положення реалістично і шукали життьового забезпечення для себе й для нас у матеріяльних заробітках.

Минали літа і росли ми в новій займанщині. Але Листопад був із нами, як вулиці Львова під нашими ногами, як будинки і брами, записані його історією, як ті мури нашими, у к р а їн с ькими шрапнелями покалічені під час облоги або та знеформлена крісова куля, що влетіла була в наше вікно, пробила стінку бібліотечної шафи і застрягла в грубому томі Брокгавза. І якось, хоч може ми й не думали про це, наше щоденне життя було пов'язане з Листопадом: з фактом, що він був, і з дійсністю, що він упав. Через Листопад ми стали ворогами нового режиму: для нас був він займанцем, а для нього ми були ворогами, б у н тівниками, „протидержавним елементом". Це ми бачили й відчували в школі, в університеті, під час роботи чи дозвілля, на мандрівці по Карпатах, на залізниці або сільській дорозі, а особливо, коли замикалася за нами — як же часто — важка брама Бриґідок. Такі були наші будні.

А коли раз на рік, у свою річницю, приходив до нас Листопад своїм великим днем, то це не було для нас свято, як кожне інше: це був наш будень у святковому вбранні. Тоді голосніше говорили до нас вулиці Львова, тоді батьки й старші брати наші знову ставали перед нами як герої Листопада, тоді ми явно бунтувались проти займанської влади, демонстрували свої революційні ідеї, ризикуючи тюрмою, а у велике десятиріччя, в пітьмі листопадової ночі прикрашали історичні будівлі українськими прапорами.

Тепер Листопад далеко від нас: часом, в якому ми його переживали і місцем, в якому він здійснювався. Тепер він не є вже нашим буднем. Але як шумить листопадовий вітер і мете мертвим листом, ми переживаємо його знову, і з мрією про його нове здійснення лучиться в нас спомин - туга за тими важкими, трудними і небезпечними, але якими ж хвилюючими літами нашими у тіні Листопада.

юст

РОСІЙСЬКИЙ ПАМ'ЯТНИК

У м. Жданові відкрили „пам'ятник металургам, захисникам міста Жданова". На п'єдесталі встановлено три чоловічі фігури, з них дві у військовому одязі, а третя — шахтарській „спецовці". Збоку є такий напис: „Подвиг никогда не умирает, в памяти хранит его народ". Новий „український пам'ятник"...

ПОЛЬСЬКІ КНИЖКИ В УКРАЇНІ

За час існування Української ССР, сповістила „Радянська Україна" з 17 листопада, „твори польських письменників видавались 219 разів, загальним тиражем близько 5,5 мільйона примірників. Книги Адама Міцкевича, Болеслава Пруса, Єжи Путрамента та багатьох інших мають широку популярність у читачів". В кінці листопада у Києві, Львові та Харкові відбулася „Декада польської книги". Під час декади виставляли понад 600 назв книжок польською мовою та в перекладах на російську і кількох десятків назв — на українську мову.

ПІСЛЯ ВІЗИТИ БРЕЖНЄВА В ПАРИЖІ

Париж. — З різних причин візити державних мужів тепер такі часті, що про них забувають за кілька днів, бо вулиці декорують знову прапорами іншої держави. Але є візити й візити. Ось саме цими днями перебував у Парижі міністер закордонних справ Румунії, але йому преса присвятила мало уваги. Гість може бути милий, але важить значення країни, яку він репрезентує, а при тому й тисяча інших додаткових чинників.

Ось, наприклад, уже тепер говориться про візиту англійської королеви, яка відвідає Париж у травні наступного року. І говориться про це більше, як про присутність представника Румунії, хоч позиція цієї країни не позбавлена пікантности. Відвідини Єлисавети II розглядається в різних аспектах. Найперше преса наголошує що це вийняток, щоб британський суверен двічі відвідував якусь країну. Та справа не у вийнятковій честі, що її робить Єлисавета II Франції та Парижеві. Справа в тому, що ми є свідками відродження традиційної „сердечної згоди", яка панувала між Британією і Францією під час двох воєн, була в багатьох випадках основним стовпом европейської політики, аж коли після цієї війни — відносини попсувалися.

Попсувалися тому, що Британія потребувала американської підтримки, і тому йшла на дуже близьку співпрацю з Вашингтоном. До того близьку, що де Ґолль уважав її „американським аґентом" в Европі. Британія намагалася всіми засобами зберегти культурні та господарські зв'язки із своїми колишніми колоніями чи домініями, що стали незалежними державами, і тому де Ґолль уважав, що їй не місце в европейській спільноті. Аж ось тепер знайшовся спосіб полагодити всі застереження щодо вступу Англії до об'єднаної Европи, і раптом відновлюються давні зв'язки між нею та Францією. Франція поспішає з лагодженням відносин, щоб...

З багатьох причин. Найперше тому, щоб не постав в Европі „тім" — Велика Британія - Західня Німеччина. А далі тому, що Франція, виступивши знову в ролі посередника між Західньою Европою і Москвою, хоче мати запліччя у Лондоні, щоб з одного боку не впасти жертвою Москви, а з другого, щоб найближчим партнером СССР не стала Західня Німеччина з усіми своїми господарськими можливостями, за якими може прийти (хто може бути певен протилежного?) нове Рапалльо.

Міністер з а к о рдонних справ Франції, Моріс Шуман, визначний специяліст у справах Східньої Европи й СССР, зокрема грає незвичайно тонку гру. Шукає далі здійснення деґоллівської мрії про те, щоб Европа усамостійнилась від ЗСА, але не має ніякого наміру узалежнюватись від Москви під будь - яким оглядом. Тому він шукає зближення і з Канадою, і з Італією, і з Британією. Однією рукою шукає відпруження в Европі, стаючи за спільну конференцію у справах безпеки з Москвою, а другою докладає всіх зусиль, щоб затіснити зв'язки між державами західнього бльоку. На цій же лінії лежать і його заходи направити відносини з Ізраїлем, які попсувались через намагання де Ґолля залишитися на арабському ринку (Франція стоїть за звільнення жидами окупованих арабських територій, наклала ембарго на військові літаки і швидкісні торпедні човни, замовлені й частинно оплачені Ізраїлем).

Моріс Шуман стоїть за затіснення контактів між усіми державами, але не порушуючи потенціяльного укладу сил в основі. Навіть у малому. Тому, наприклад, Брежнєва приймав він як царя, хоч той не є головою держави, не є головою уряду, а є тільки партійним босом. Але одночасно радіо передавало й коментувало (а радіо ж у Франції державне) антибрежнєвські летючки, що їх випустили й раздавали чи то жиди, чи молоді українці й грузини. Демонстрації проти Брежнєва були заборонені, але арештованих українських та грузинських демонстрантів випустили навіть без переслухання. Засланим на Корсику зроблено певну рекляму, знов же за посередництвом державного радіо, чого не можна було уявити, коли приїздив Хрущов.

Контакти з усіми державами вважає М. Шуман необхідними не лише з торговельних чи дипломатичних причин. Він уважає, що ці контакти не мусять бути корисні лише для однієї сторони або шкідливі лише для однієї. Він глибоко переконаний, що ці контакти у висліді таки грають у користь вільного світу, доказом чого є ресталінізація в СССР і нові заходи в напрямку обмеження Москвою туризму до СССР, які буде виразніше видно щойно з початком чергового сезону. (Вже відомо, що в черговому сезоні Москва має намір обмежити перебування т у р истичних груп в одному місті до чотирьох днів; уявіть собі, що це означатиме для тих, які їдуть відвідати своїх рідних і не мають змоги побачити їх у їхній хаті...).

Він уважає, що коли, наприклад, Брежнєв, перед виїздом до Парижу, дав для французької телевізії пропаґандивні дані про „досягнення СССР", то це у Франції не справляє ніякого враження, адже тут комуністична пропаганда сказала вже більше від Брежнєва. Але коли московська телевізія була змушена хоч частинно дати правдивий образ Франції, то це для населення СССР, позбавленого об'єктивної інформації, таки щось значить. Чи воно так, чи ні, над цим ідуть суперечки у французькій пресі, як свого часу у нас на тему „зустрічатися чи ні".

Арґументів не бракує ні одній стороні, ні другій при розгляді цього питання. Але ось та сторона, що вважає корисними для Заходу всякі контакти з людьми й навіть головачами з-за залізної заслони, коментує у свою користь навіть громову промову Шелеста у Києві проти „буржуазного націоналізму" й „захоплення мріями про споживацьке суспільство". Шелест бо заатакував не лише українських „буржуазних націоналістів" і всяких інших: він заатакував власних робітників, які хочуть іти до згубного споживацького суспільства (хочуть їсти, одягатися та жити полюдськи) і своїх власних пропаґандистів, що обіцяють робітникам рай, не вказуючи на те, що шлях до раю веде через дальшу невільнкчу працю.

Коли „Ле Монд" пояснює цей виступ Шелеста небезпекою націоналізму і взагалі відомих ферментів у СССР, то „Фіґаро" пояснює це тим, що реакційні кола в Москві (а до реакціонерів П. Шелест належав завжди) хочуть знайти рівновагу власне до наслідків цих контактів із Заходом, які так запопадливо плекає Брежнєв з допомогою Косиґіна і які демобілізують „ідеологічний

(Закінчення на стор. 5-ій)

Любов Коленська

БОРОТЬБА АВТОХТОНОК АЛЯСКИ

Три діяльні представниці Аляски включились у вир боротьби за права автохтонів Аляски — Бренда Ітта, Френсіс Деґнан і Росіта Ворл. Ці молоді жінки повні енергії і віри, що в об'єднаній праці вони здобудуть свою ціль, а саме: піднесення життьового стандарту автохтонів Аляски, створення кращих суспільно - професійних позицій для їхніх людей і визнання їх, як рівних з білими народами.

Бренда Ітта, як подає „Ню Йорк Таймс", колишня секретарка міністра Аляски Ернеста Ґрунінґа у Вашингтоні. Вона ще й досі згадує з терпкою іронією, як то американці, витворивши в своїй уяві ескімоса, як обов'язково дебелу, низьку, закутану у хутра людину, зустріли її вельми розчаровані, побачивши, що мусять відректися від своїх давніх уявлень. Вони ніяк не сподівалися, що до них приїде атрактивна, елеґантна, струнка жінка з приємними манерами. Бренда Ітта тепер працює у фірмі — Атлантік Ричфілд, за 200 миль від свого дому, на місці найбільш висуненому на північ Північної Америки. В більшості такі активістки, як вона, виходять із сіл, потім ідуть вчитися, покидають свою рідню і деякі з них, маючи вже в руках дипломи, працюють для своїх — з почуттям відповідальности за добро їхніх сіл та містечок.

„Ми тепер сильно об'єднані і невтомно боремося за наші права", — каже Бренда Ітта, активна працівниця в Крайовій Федерації Аляски і малому відділі Крайового товариства. — Нашою працею ми хочемо викреслити надмірне патронізування білих відносно автохтонів. Вони занадто увічливі супроти автохтонів, добрі і опікунчі, як побіля людей безвільних, покірних і меншовартісних. Мовляв, ви — автохтони і ви не вмієте навіть як слід думати". — Бренда Ітта вірить, що з часом наставлення білих зміниться, і що за її життя автохтони матимуть свої власні підприємства, в їхніх руках опиниться адміністрація шпиталів, і вони плянуватимуть життя за своєю вподобою. Їй ще й тепер часами пригадується, як у школі її посилали „в кут", коли в неї вихоплювалось якесь слово ескімоською мовою.

Френсіс Деґнан, закінчила студії психології і соціології. Вона належить до Управи Федерації Автохтонів Аляски, зформованої шість років тому з ескімосів, індіян і алеутів. Але вона трактує себе не як провідника, а як одного з рушійних членів. „Працюю, щоб залишитись ескімосом, щоб втримати національне буття своє і своїх братів". Працює вона безкорисливо і жертвенно в малому селі Уляклялїт, на південь від Номи в державних агенціях, щоб уможливити своїй молоді вийти на студії. Але не завжди ті молоді люди повертаються додому щоб кріпко вкоренитися і помагати своєму народові; вони в зустрічі із Заходом вибирають вигіднішу дорогу. Інша причина, що багато з них хоче жити на рідному ґрунті, у своєму селі, але це трудно, бо тут важко втриматися навіть з дня на день.

Росіта Ворл народжена в Петербургу, в південній частині Аляски. Виростала вона в столиці Аляски — Джуно. Росіта тлінґітська індіянка, вона горда із свого походження, і це позначається в усіх її ділах. Але вона каже, що зміст пребагатої їхньої духової спадщини десь затратився і тільки в їхніх силах його воскресити. Нині молоді тлінґітські люди виростають, не знаючи своєї мови та історії свого походження. Росіта Ворл студіювала тлінґітську мову і культуру, потім антропологію в Методистському університеті Аляски — тепер плянує видати для шкільної дітвори книжку про тлінґітську культуру. Заки вона повернулася до коледжу — була діяльна в Крайовому Братстві Аляски — головій організації автохтонів південно - східньої Аляски, стараючись зліквідувати тенденцію білих адміністраторів скеровувати молодь Аляски лише до ремісничих шкіл.

Росіта Ворл закликає молодь: „Вчіться, здобувайте дипломи і повертайтеся додому, щоб затримати і розвивати індіянську традицію і культуру. Хай ця пребагата духова, давня культура залишиться нашою. Багато із наших людей вже вертаються до притаманних чеснот нашого народу — до чесности, любови і пошани до свого. Дорога до Західнього світу не єдиноправильна дорога".

І жінки - автохтонки Аляски не стоять, вагаючись, на перехресті доріг, — вони вперто й послідовно йдуть до своєї цілі — визнання їх як повновартісно - духової нації.

Панас Феденко

МИНУЛО ПІВСТОЛІТТЯ

ЗИМОВИЙ ПОХІД АРМІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1919-1920 РР.

(3)

Програна війна з Польщею вимагала ревізії всієї української національної політики і стратегії. Треба було вирішити питання: де, проти якого ворога наша боротьба мала шанси на успіх і перемогу? У війні проти всіх перемог не була можлива. Треба було зважити сили противників: Польща, що встала історичним чудом до незалежного життя, не мала сили на те, щоб захопити всю територію України, обернути її в свою провінцію.

Але Росія („червона" і „біла") трактувала українців як „неіснуючу націю", „німецьку вигадку" або як вияв „дрібнобуржуазної контрреволюції". Для „білих" і „червоних" — Київ то „мать русских городов". До речі, не так давно один західньоевропейський міністер був у Києві і повторив ці слова в промові до киян. Не знав він, як не знають, або не хочуть знати російські пропаґандисти, що Київ у літописі названо матір'ю городів земель Руси в яку входили території теперішньої України. Області Рязанська, Новгородська, Ростовська, Суздальська і т. д. тоді не звалися Руссю.

Виразом революційної ситуації Наддніпрянщини був уряд УНРеспубліки на чолі з соціял-демократами і соціялістами-революціонерами в Камінці. До нього належали також представники Західньої України: Володимир Темницький, Осип Безпалко (соціял-демократ), Іван Макух та Антін Крушельницький (радикали). Хоч до Директорії УНР формально належав голова Національної Ради Західньої України Євген Петрушевич, але він зрідка зустрічався з іншими членами Директорії.

В оточенні Петрушевича дивилися на провідників уряду УНР як на людей нижчої ранґи („ніякі доктори"), хоч майже всі міністри уряду УНР мали університетську освіту: Борис Мартос, Ісаак Мазепа, Дмитро Одрина, Андрій Лівицький, Сергій Тимошенко, Микола Шадлун*) і ін. В штабі армії УНР були офіцери з високою академічною освітою, як генерал Микола Юнаків, професор Військової Академії в Петербурзі, полк. Всеволод Петрів та інші.

Для консервативно настроєних людей, що були з Петрушевичем, була особливо небажана особа Симона Петлюри: мовляв, „неукінчений семінарист"... Не хотіли бачити, що Петлюра уже перед революцією 1917 р. був визначним журналістом, що після революції показав свій хист живим словом впливати на народні маси і мав великі заслуги при організації українського війська. Його непохитна віра, що збаламучені реакцією і большевицькою пропаґандою українські народні маси незабаром стануть до активної боротьби за свою державність, оправдалася: уже перед весною 1919 р. почалися масові повстання проти російської червоної армії на Лівобережній Україні, і вони поширились, мов степовий огонь, по всій землі українській.

Між повстанцями зміцнився авторитет уряду УНРеспубліки. Повстанський рух з великою силою вибух і проти „білої" російської армії Денікіна. В серпні й вересні з окупованої „білою ґвардією" території України приходили повстанські делеґати і представники політичних організацій. Вони пробували переконати Є. Петрушевича, що армія в розкладі, що треба ударити на ворога і поширити українську владу на Схід. Про це м. ін. писав Левко Чикаленко в своїх споминах. Але Є. Петрушевич і його порадники не мали рішучости для боротьби проти „білої Росії". Характеристику цих консервативних діячів дав відомий організатор Січей у Галичині Кирило Трильовський: „Головною хибою наших провідників, яких ми мали хоч би в Галичині, було те, що вони були можливі на мирні часи, але не були підготовані до хвилі перевороту і революції". (Календар Червоної Калини на 1927 р., Львів).

Пригадую, як тяжко ми — члени Центрального Повстанського Комітету (Назар Петренко, Панас Феденко, Олександер Щадилів) — переживали, що не можемо дати позитивної відповіді делеґатам від повстанських організацій під денікінською окупацією на їх питання: коли реґулярна армія рушить проти „золотопогонників?" Ми водили цих делеґатів до Осипа Назарука, що був дорадником Є. Петрушевича, але без успіху: „Ми не можемо воювати проти Денікіна, за ним стоять Держави Антанти"...

В цьому ваганні, топтанні на місці минув сухий місяць вересень, вигідний для воєнних операцій.

Малописьменний анархіст Нестор Махно умів використати сприятливу ситуацію: він рушив з своїми „братушками" на возах з умонтованими кулеметами на схід від Перегонівки на Уманщині. До Махна приєдналися дальші українські повстанські групи, і ця сила зруйнувала запілля армії „Білої Росії". Протягом короткого часу махнівці вигнали „білих" із Кривого Рогу, Нікополя, Катеринослава, Олександрівська, Мелітополя, Бердянська, Маріюполя над Озівським морем.

*) Микола Шадлун був перед революцією 1917 р. професором Високого Гірничого Інституту в Петербурзі. Від студентських літ був активний в Українській Соціял-Демократичній Партії. Спадщину, яку мав по смерті батька, пожертвував на видання органу УСДРП „Слово", що виходив 1907-09 рр. в Києві під редакцією С. Петлюри, М. Порша і В. Садовського. Після упадку царського режиму вернувся в Україну. На 6-му з'їзді Укр. Соц.-Дем. Партії в Києві (січень 1919 р.) Шадлуна обрано до ЦК партії. Після поразки УНРеспубліки був деякий час професором Української Господарської Академії в Подєбрадах (Чехія) та в Гірничій Високій Школі в Любляні (Югославія). Шадлун, бувши на еміґрації не мав простору для своєї наукової діяльности, хотів докінчити свої праці залишені в Петербурзі, для яких він зібрав багато матеріялу. Щоб не мати політичних комплікацій, подав заяву про вихід із партії і вернувся для наукової праці в Петербург. То була доба „відлиги" в СССР, коли для наукової праці з еміґрації виїхали М. Грушевський та інші.

Перед катастрофою Галицької армії Шадлун з Б. Мартосом виїхали з доручення уряду УНР до Румунії, щоб визволити українські грошові банкноти, які були транспортовані з Німеччини на літаках і „застрягли" в Румунії. Перед від'їздом Шадлун передав мені свій щоденник та інші матеріяли. Я мав їх при собі теж у Зимовому Поході, але в бурхливих подіях вони втратилися. Це велика шкода.

Мені довелося читати в споминах Миколи Ковалевського, що був членом уряду УНР у Камінці, мовляв, Шадлун був давнім большевицьким аґентом! („При джерелах боротьби". Інсбрук, 1960 р.). Не розумію, як міг пропустити це страшне очорнювання заслуженого українського науковця і громадського діяча редактор споминів М. Ковалевського — Спиридон Довгаль? Ковалевський від 1920 року жив на еміґрації, почув десь цю вигадку від котрогось із „модерних земляків" (відомо, що еміґранти безкритично довіряють всяким наклепам) і записав це в своїх споминах, що вийшли вже після його смерти. А С. Довгаль не догадався запитати людей, що здавна знали Шадлуна і були з ним у приязні. Ісаак Мазепа, зокрема, знав Шадлуна ще з студентських літ у Петербурзі і високо цінив його розум, знання, чесність, незалежний характер і витривалість у праці.

(Далі буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1971 Р.

НОВІ ВІДДІЛИ:

Засновано новий Відділ УНСоюзу, означений черговим числом 400 з осідком в місцевості Вісмарк, Норт Дакота.

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

25 Коленська Марта С.
32 Вейтів Іван И.
39 Шарабура Марта М.
55 Дефина Михайло Т. мол.; Кец Богдана А., Ласюк Марко В.
63 Каклис Тереса Е.
78 Неброський Дарія А., Едвард Фр., Карін Фр., Марія Є.; Синкевич Христина М.
90 Гиксон Трейсі, Палько Карло мол.
96 Руды Давид Д.
101 Генфорт Михайло І. 2.
107 Меуч Марія.
123 Зесельман Михайло П.
128 Симпсон Памела.
133 Гошко Андрій В., Христина; Мигаль Татьяна М., Юркіа Ілька.
137 Ігаш Михайло Фр.
148 Вільська Христина М., Шнайдер Кеннет М.
153 Кульба Андрій Б., Християн В.
155 Ковалевська Лідія.
161 Лайтман Донна Л., Кальвін Е. мол.; Палічат Данило Р.
170 Бура Григорій Т.
171 Явний Ольга, Роман.
183 Спольський Артур І., Норман Т., Христина.
184 Шмотолоха Еліза А.
192 Кілстром Ерик Ю.
204 Городняк Еліза М.
213 Антош Маргарита, Марія; Гавасон Кеннет.
217 Івасів Іван М.
221 Куліш Андрій И. П., Хробак Павло І.
233 Кармайкел Данило Ф. мол.
238 Вартко Ерик Т.
240 Зорія Зенон С.
242 Ковач Йосип Ст.
285 Денисенко Андрій, Ніна.
288 Присташ Григорій В., Саврук Теодор мол.
289 Гузар Христина.
305 Давна Марія.
312 Грита Давид Д.
317 Процаняк Памела Є.
320 Бойко Микола, Іванович Володимир М., Марковський Олександер П. А., Поліщук Еліза А., Сушко Олександер І., Фенчак Іванна М., Каролина І., Лідія М., Марша А.
334 Роловчак Джіл М.
337 Ганас Андрій, Зелинський Юрій.
344 Снайдер Давид І., Цинтія А.
353 Мостова Інгріда М., Христина А.
367 Велик Патрикій П.
372 Головка Рінi Р., Крог Карло А., Кеннет Р.; Яцусь Лідія А.
379 Чупейда Марко А.
382 Рин Давид М.
387 Варера Петро С., Краковецький Богдан.
397 Дармограй Володимир М., Клим Іванна М., Пенцак Юрій І., Шурпета Михайло І.
400 Пуклич Михайло Л., Скот Ф.
405 Горочук Іванна, Цинтія; Зенчишин Іван, Ориса Софія.
407 Годованський Володимир Гр.
411 Муравський Денис Р.
422 Курмай Грета М.
423 Кочій Лідія М., Тамара А.
438 Вихрик Антін М.
457 Шумилович Василь, Віра.
458 Янків Тарас Т.
462 Клюн Роман Є.
465 Кучина Ольга.
484 Смик Ростислав Ю. мол.
491 Авраменко Розалія М., Пономар Лора.
494 Паламар Дзюнь М.
504 Кравців Вікторія К.
507 Зип Давид В., Катерина М.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

75 Дворчин Джойс М., Ярослава; Михалевич Йосип М.
94 Зедан Михайло Г., Шияк Саля.
102 Шутович Ольга, Ярослав.
106 Клепач Анна.
115 Содук Ольга.
131 Ковталів Катерина, Левицький Ярослав.
147 Роско Давид М., Єлисавета А., Степан мол., Степанія К.
194 Пацлавський Адріянна М., Орест Р.
220 Блідий Павло М.
221 Думич Іван Т., Лесняк Іван М., Ясько Орест.
251 Кирик Кеннет.
287 Фредерик Марія А.
291 Петришин Степан М.
292 Перчак Євгенія.
328 Тершаковець Софія.
329 Лончина Володимир.
397 Суржко Оксана, Халусяк Ірина А.
422 Дубіль Степан.
435 Косбин Каролина Л.
498 Яворський Андрій И.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

30 Дяків Юрій.
38 Сосновський Каролина А., Христофор І.
176 Лазука Володимир Р., Стром Каролина Л.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

20 Бартків Христина А.
344 Бурус Михайло Л.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

5 Гумак Кімберлі А., Ричард К. мол.
27 Олесницька Анна С.
131 Мицин Йосип І., Настич Наталя О., Щербак Наталя.
180 Веднар Еліза М., Лорі А., Михайло І.
270 Д'Аміко Елеонора Т., Йосип Є.; Сментковський Антін.
288 Гентіш Андрій В.
340 Гулд Лев мол., Де Мораес Герсон, Мораес де Олівейра Ізмаіл, Неіса, Нілса; Пеллегріне Зузанна, Олена М.; Ястучик Володимир, Євгенія, Ричард М.
346 Герега Христина А., Юрій Р.
443 Неборак Андрій.
455 Спонтак Михайло П.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

19 Сосновський Каролина А., Христофор І.
191 Дурбак Іван Р.
223 Дяків Юрій.
335 Лазука Володимир Р., Стром Каролина Л.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

78 Герц Кирило Ю.
96 Федишин Михайлина І.
113 Бридж Павло К.
115 Содук Ольга.
123 Ковпак Іван Гр. мол.
161 Прокопович Норін Я.
127 Осьмак Дарія М.
171 Янко Ірина.
242 Великанич Юдита А.
279 Арнолд Данило М.
291 Петришин Степан М.
356 Савчук Циція.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

22 Бурке Михайло Ф.
38 Юськів Давид І.
52 Варщ Іван, Роман.
55 Кец Євгенія, Михайло мол.
63 Олінгер Марія Є.
75 Дворчин Джойс М., Ярослава А.; Михалич Йосип М.
94 Зедан, Михайло Г., Колій Надія 2, Халява Ольга 2, Шияк Саля А.
102 Шутович Ольга, Ярослав.
106 Клепач Анна (Вукович Ліна А.).
220 Блідий Павло М. 2.
221 Лесняк Іван М.
251 Кіряк Кеннет.
287 Фредерик Марія А.
292 Перчак Євгенія.
328 Тершаковець Софія.
329 Лончина Володимир.
367 Гумницька Євгенія В.
386 Жидик Михайло К.
422 Безпутько Людмила Н., Олександер А.; Дубіль Степан.
484 Юрчишин Люба.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

5 Догерті Зузанна П.
15 Бабяк Лідія.
37 Макара Галина М.
38 Гузиляк Марія А.
42 Шот Іван.
45 Лесюк Орест В.
52 Провода Кетлін Л., Сивецька Степанія І.
57 Недільський Марко.
63 Грабовська Катерина.
76 Будний Марко М., Найдишак Анна, Романишин Єфрем І.
83 Боген Зандра М., Качмарчик Лілея, Махник Марія, Надаревич Йосип.
84 Кондуб Саля А.
94 Заріас Марія, Корнилів Ольга, Кунинський Ігор, Уляна, Христина.
96 Полатайко Богдан, Олександер, Юрій.
102 Згута Роман.
106 Мацікания Марія.
123 Гаваніс Тома І.
131 Кузьмин Марія Р.
142 Крінголі Роксана С.
156 Коструба Михайло, Ярослав; Цвик Василь М.
158 Ходій Михайло.
163 Лежняк Степанія, Пекляк Роман, Ярослав; Яцків Анастасія.
170 Плечун Василь І.
175 Скальський Євген.
180 Куриляк Маріянна С., Тарас Катерина Т.
191 Коргун Ігор.
207 Вавринецька Христина.
213 Козак Патрикія.
221 Рипан Марія.
238 Кутак Данута Т.
240 Барилка Зенон Ю., Голик Роман П., Кострик Ірина, Любов, Марія; Синельський Богдан.
252 Кот Йосипина А.
254 Казелля Михайло мол., Перун Кеннет.
271 Іваноньків Марія, Оксана І.
274 Середневська Юстина А.
281 Вачинська Лариса Ц., Лойко Микола мол., Мирон.
287 Одуляк Іван.
289 Сорс Михайло А.
301 Стасула Юрій.
316 Гарріс Ричард П.
351 Грицун Роман.
361 Петричка Юрій М., Саляк Іван М.
364 Михайленко Орися.
371 Загайкевич Ігор, Олег.
379 Андрушко Ореста, Марчук Ірина М.
397 Пазуняк Богдан.
399 Малий Олег, Сосенко Олександр.
418 Радкевич Олександра.
427 Бориско Донна М.
432 Вжесневська Руслана О., Пашковська Романа С., Чорний Євген Ст.
437 Кволик Орест Я., Ліщинський Василь мол., Євгенія; Матковський Степан.
439 Печенюк Софія.
441 Лиса Анна П.
445 Семусь Орест І.
461 Сопінка Галина М.
465 Вуряк Степан Ю.
466 Матвіїв Богдан Я.
469 Чайковський Карло, Тарас.
473 Коломицька Ангелина.
484 Гук Зиновія В., Коцинда Анна, Степанія.
497 Грищук Маргарита.
498 Солтис Лідія М.
500 Пука Нестор В.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

75 Леськів Олексій.
125 Романів Катерина А.
221 Гутман Павло И.
230 Пиляк Маріян, Ольга; Федунечко Ярослава.
234 Заремба Богдан Я., Марта.
242 Пелещак Іванна.
266 Семеген Богдан О., Дарія Б.
276 Гик Йосип, Нелсон Євгенія.
292 Свистак Лаврентій П., Лев Є.
348 Сенчишак Ірина, Люба.
355 Ветсель Роґер Ст., Добош Йосип, Михайло мол.; Патриляк Володимир мол., Йосип, Марія.
364 Кравець Степан.
423 Петренко Євгенія, Люба.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

38 Гулик Давид М.
105 Гасин Євгенія М.
221 Думич Іван Т., Ясько Орест.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

1 Мадл Іван Ф., Гейла Ф.
13 Кушнір Ярослав, Мокій Василь, Василь мол.
24 Щур Олександра А.
25 Коленська Христина М., Смотрич Олена.
32 Савицький Євген М., Яхвак Василь.
39 Будзяк Василь, Катерина; Пічкур Павло.
42 Вонц Володимир, Вірґінія Е.
47 Куцаб Єлисавета.
49 Терещук Теодор, Анна.
50 Шапків Микола.
55 Болман Степан Е., Кец Марія.
57 Недільський Марко С.
67 Пипюк Раїса.
76 Боярський Володимир.
78 Бабій Яким В., Герц Кирило Ю., Лотроп Стюарт Е., Неброський Едвард Фр., Рут А.
83 Карбівник Григорій М., Качмар Лілея С., Коваль Тарас, Кушнір Донна М., Чижик Катерина.
86 Кандюк Марта.
88 д-р Заяць Ізяслава.
94 Долинюк Мирон, Кудла Іван Ф.
96 Ольховий Микола, Рудь Олена, Федишин Михайлина І.
102 Баєр Дарія.
106 Куривчак Валентина, Маціканич Михайло, Аделайда; Сакута Іван, Томків Михайло.
113 Бридж Павло К.
114 Павліш Ілля.
115 Содук Ольга.
116 Харків Олександер.
123 Ковпак Іван Г. мол.
127 Осьмак Дарія М.
128 Возна Розамарія А.
133 Мигаль Людовик, Юрків Василь, Клавдій Н., Анна.
146 Карпінський Богдан.
147 Вагнер Єва, Щебетюк Володимир.
150 Никорчук Степан М.
155 Роґальчик Іван М., Роберт Я.
157 Дика Анна.
161 Прокопович Норін, Сабо Василь Ф. мол.
170 Гира Петро.
171 Смотрич Олена, Янко Ірина.
173 Кук Данило Л. мол.
174 Блюй Роман І. М.
182 Безкоровайна Марія, Дікенман Володимир І., Макаренко Павло.
183 Спольська Ольга.
191 Жеребинська Анна.
194 Мотиль Олександер мол.
200 Пригода Іван.
204 Зваричук Іван.
213 Антош Іван.
216 Филипович Йосип мол.
219 Іванило Роман.
220 Сніданко Василь, Пелагія.
221 Гірняк Павло, Марія; Кравчук Гнат, Кульчицький-Дашинець Лев, Кушинський Василь.
230 Ліщак Павло.
233 Кармайкел Данило Ф., Черкас Іван.
238 Кутяк Йосип.
240 Барилка Зенон, Владика Павло, Юстина; Кірик Зенон Б., Ігор Т., Федір, Ярослава; Кострик Василь, Світ Михайло, Строс Іван В., Ірина З. М.
242 Великанич Юдита А.
251 Апостолюк Євген, Степан.
254 Грицай Ярослав.
266 Базар Мирон, Кривулич Теодосія.
268 Боровець Казимир Ю.
278 Сакса Йосип А.
279 Арнольд Данило Р.
281 Шеремета Богдан.
285 Косенко Олексій.
289 Гузар Давид И.
291 Петришин Степан М.
295 Москалюк Степан, Пенчарський Михайло, Марія; Фенканин Григорій, Степанія.
316 Гаррис Ричард П., Делькевич Адріянна, Рудий Богдан, Сверида Лідія І.
320 Семенків Друсцила Е., Траска Олександер В., Фенчак Ілена М., Юдита Е.
321 Галман Саля, Іванюк Степан, Сохецький Михайло.
337 Царик Андрій.
342 Клебан Іван.
345 Сингаївський Аркадій.
349 Гнідь Марія.
356 Сантон Циціля.
361 Куріца Вінкентій І.
364 о. Саган Генрих.
367 Воляник Григорій, Леник Василь.
375 Вачинський Євген, Бриндзій Степан, Прядка Василь, Анна.
379 Гойсак Олена О., Морозюк Дмитро М., Строченко Анна.
383 Горулько Дмитро, Степанія.
385 Бриковський Дамян, Катерина.
399 д-р Роданський Василь.
400 Жуковська Святослава, Масловський Карло, Пуклич Михайло Л.
405 Зенчишин Борис, Надія; Немечик Єлисавита 2.
414 Фіголь Марія.
418 Вікарук Гордон.
419 Блока Терентій Л., Маріянна.
422 Дубіль Степан.
424 Антоненко Олексій.
437 Кушнір Петро, Ліщинська Анна.
441 Мурмило Степан.
444 Фернець Володимир І.
457 Шумилович Олена.
458 Канцяр Іван, Ніна; Кусий Володимир.
465 Коваль Анна, Повідайко Михайло.
466 Лаврук Іван.
469 Зелена Степанія.
471 Ощипко Григорій.
472 Дашко Петро, Ірина; Чижик Володимир.
481 Венгрин Єва.
485 Семчишин Теодор.
490 Середюк Олег.
491 Авраменко Василь, Олексій, Олексій В., Ярослав, Катерина; Пономар Євген, Шварц Лойд.
504 Кравців Вікторія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

12 Кузьма Анна, Назаркевич Василь.
27 Сташинська Марія.
43 Каплій Олена.
59 Ромах Іван.
113 Грей Павло К. ст*., Єлисавета І.
131 Вихрій Петро, Лариса; Куляс Антін, Анна.
133 Бунцик Лідія, Ганяк Богдан, Кочержук Марія Хр., Мотуз Донна М.
147 Вокрін Іван, Роско Каролина.
164 Гелетій Степан*.
194 Набока Анатолій, Пацлавська Марта.
210 Акерман Григорій*, Олена.
216 Масюк Христина С.
221 Гутман Іван*, Ясько Микола.
266 Сисак Марія.
325 Рибак Василь.
336 Оркуша Іван.
367 Гумницький Теодор Ф*.
379 Адамович Микола*, Бобик Генрих*, Попель Ярослава.
397 Гальчевський Роман*, Малюк Іван М.*, Цісик Ярослав*, Шандрук Петро*.
407 Пахолок Йосип*.
414 Фіголь Марія.
432 Матис Лукія, Яців Ірина.
435 Косбин Денис Е.*, Іван В*.
436 Сплавник Василь*.
456 Криспин Іванна.
484 Федів Дмитро.
486 Зелем Данило.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

5 Данилюк Роман.
30 Дяків Роман, Ірина.
127 Сметанюк Василь, Параскева.
146 Лобас Євген.
171 Козюра Іван* ІІІ, Скотт Марія А.
194 Погорецький Роман, Лариса А., Марія.
216 Крижановський Юліян.
287 Гонос Григорій*, Марія.
291 Напора Михайло.
437 Савчинський Леонід.
498 Роїк Олександер*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

47 Давна Олена.
147 Йовик Микола, Саврук Марія.
432 Біленька Марія, Кружик Василь*.
472 Чижик Василь.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.

42 Білач Катерина, Ліщинський Ярослав, Торконяк Петро.
82 Мельничук Дарія Р.
94 Суха Патрикія Е.
96 Кінцак Денис С*.
102 Бобечко Михайло С*., Краснянський Іван, Софія.
106 Баран Олександра, Гриджук Олексій*, Гурський Петро*.
131 Вареница Остап, Гулик Іван В*, Дейчо Кость П., Левицький Володимир, Мартин Юліян В., Настич Іван, Таран Михайло.
155 Галушка Роман*.
174 Кавка Микола* 2.
203 Котлярчук Євген М.*, Ігор; Служинський Данило.
214 Шайбельбейн Едмунд*, Тереса.
233 Хованський Євген*.
270 Д'Аміко Елеонора, Євусяк Ярослав Т*.
281 Новицький Віктор, Єва.
287 Липовий Василь Д*.
293 Запорожець Віргінія, Одайник Володимир.
340 Гайкел Дейсон Д.*, Гомез Едвард*, де Мораес Онисим П*. 2, Павло Т*., Тереса; Пеллеґріні Марія Л., Філд Одевія В., Ястучик Анатолій, Люба.
371 д-р Рейнарович Роман.
374 Барчин Григорій, Загурський Петро.
379 Дрозд Анна.
418 Бернард Марія, Ковальчук Олег*, Танчак Ярослав, Ясінський Антін*, Регіна.
419 Підсосний Степан, Йосипина.
421 Сенчишин Степан*.
423 Боднар Анастасія, Бридун Степанія, Воронецька Уляна, Говвич Ольга, Діякон о. Іван, Ростислав*.
443 Неборак Анна.
468 Березовський Іван В*., Коваль Давид*, Іван*; Романович Михайло*, Середа Ангелина М.
484 Карпенко Микола*.
492 Біда Костянтин І. 2, Тесля Іван, Юлія.
494 Розновський Михайло*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

21 Сметанюк Василь, Параскева.
78 Козюра Іван* ІІІ, Скотт Марія А.
158 Гонос Григорій*, Марія.
173 Швець Петро.
191 Дурбак Юрій.
194 Данилюк Роман.
223 Дяків Роман, Ірина.
233 Напора Михайло.
285 Савчинський Леонід.
397 Крижановський Юліян.
399 Погорецький Роман, Лариса А., Марія.
497 Роїк Олександер*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.

22 Бурке Михайло П*.
25 д-р Андрусяк Микола.
27 Климко Любомир.
30 Новаковський Василь*.
43 Каплій Олена.
55 Кец Марія, Ольга.
106 Бродич Богдан*, Маціканич Михайло*, Аделяйда.
124 Драбик Євгенія А.
131 Куляс Антін, Анна.
163 Гам Цинтія Л.
164 Гелетій Степан*.
194 Вобровський Юрій.
210 Акерман Григорій*, Олена.
221 Гутман Іван*, Ясько Микола.
226 Добровольський Михайло.
266 Сисак Марія.
361 Клос Ольга, Мартинець Оксана.
367 Гумницький Теодор Ф*.
379 Адамович Микола*, Кибалюк Марія, Попель Ярослава.
407 Дяків Христина Р.
414 Фіголь Марія.
430 Васюта Андрій.
432 Матчук Терентій*, Ярема Петро*.
436 Сплавник Василь*.
484 Федів Дмитро, Ярмак Ольга.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

14 Дідик Йосип*.
15 Бабяк Надія, Будний Олекса.
20 Іванюш Степан.
21 Сілецький Василь*.
27 Богданський Петро.
37 Погранчна Софія.
38 Бонцарівський Йосип.
39 Зарічний Михайло.
42 Ничка Марія.
45 Хоптяний Володимир, Анна.
49 Терещук Теодор*.
52 Капуста Франціска.
59 Андрусишин Степан*, Пендаківський Осип, Ольга; Солтис Микола.
83 Іськів Степан*, Карбівник Григорій М*., Коваль Тарас*, Кузевич Розалія, Кусень Богдан*.
94 Кунинський Микола*, Надія.
103 Гатала Михайло Т*.
127 Дмитрюк Володимир.
156 Коструба Софія.
163 Яцків Марія.
176 Зрада Анна, Івахів Микола.
178 Прокопик Іван.
183 Ковч Роман*.
191 Деметрук Наталя, Філдс Михайло М*.
217 Босчко Павлина, Держило Іван.
234 Мацик Данило.
238 Вачинський Володимир*, Кутак Йосип.
240 Даніел Ольга, Жовнір Михайло*, Коробій Іван, Марія; Лисак Теодосій, Катерина.
251 Майковська Антонина, Максименко Іларіон, Мілена.
253 Глушевський Іван*, Анна; Михалишин Степан, Анна.
266 Вересюк Ольга, Гребінчак Степанія.
267 Роберджі Доріян Г*.
277 Іванів Михайло*.
292 Возняк Павлина О., Сироватка Василь*.
296 Земледух Іван*.
301 Чопівська-Фещенко Софія.
327 Веремчук Андрій.
361 Луцишин Розалія.
385 Вавелко Григорій, Гайвус Юрій, Степанія; Цюропайлович Богдан, Орест*.
387 Турик Люба.
397 Дяків Михайло*, Савчук Іван.
429 Врублевська Марія К.
430 Козак Анна.
432 Шевчук Антін*.
437 Заплатинський Осип, Кивацька Марія, Кохно Нестор*, Кушнір Петро, Матковська Марія, Шутер Тетяна.
441 Гвоздецький Юрій С.*, Полоцовська Маріянна.
457 Сегейда Софія, Черничченко Алла.
458 Петрук Петро*.
464 Лупик Володимир*.
471 Кіт Степан*.
473 Глуховецька Марія.
484 Коцинда Іван*, Ольга; Федів Тетяна.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

7 Ізер Роберт Л*.
13 Мокій Василь*.
25 Жуковець Василь*.
38 Курляк Михайло*, Олекса.
39 Косяк Михайло.
42 Безушко Мирослав, Михайлишин Назар*, Наталя; Тизбір Петро*.
45 Коваль Марія.
52 Пилипець Василь*, Фучак Степанія.
59 Івашків Ольга.
63 Грабовський Павло П*.
73 Кочан Іван, Євстахія.
94 Вілик Пелагія, Шкварітко Роман*, Маргарита.
102 Вілас Ілля.
112 Крайник Михайло А. мол.*, Розалія.
125 Когут Олександер, Наталя.
127 Лащук Євгенія.
128 Нич Степанія, Сімпсон Марія.
131 Весоловський Дмитро, Мицик Богдан*, Дмитро, Ірина.
137 Терлецька Регіна.
140 Ткачик Євстахій, Марія.
161 Кудра Микола*.
163 Пекляк Марія, Трух Євстахій, Єва.
207 Вавринецький Степан, Єфросінія.
291 Мицик Герда.
230 Пилак Анна, Сушинська Марія, Федунечко Анна.
236 Галицька Розалія, Галушка Михайло І.
239 Семків Степан*, Катерина.
254 Дигус Йосифина.
270 Зиман Лев*.
276 Гик Йосип.
284 Магац Степан В*.
295 Віловус Олекса.
345 Янковська Татьяна.
348 Помпілі Марія І., Сенчишак Ярослав, Анастасія.
355 Добош Михайло*.
364 Гальчук Микола*, Плага Анна.
367 Маньківська Степанія.
375 Каплиста Марія.
379 Кок Олександер, Анна; Уніат Григорій.
385 Цюропайлович Катерина.
423 Ліщинський Григорій, Софія; Петренко Надія, Олександра.
432 Крохмалюк Степанія, Мицик Модест*.
437 Ліщинський Василь*, Анна.
445 Мазур Андрій.
472 Чижик Володимир*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА ЧАСТИННО ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

367 Вережний Остап, Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

498 Касюхнич Христина.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

7 Гут Андрій*.
16 Кріль Параскева.
21 Захарчук Василь.
25 Квасниця Ольга.
47 Рибак Катерина.
59 Глива Іван*, Павло*.
64 Воленська Анна, Ющишин Текля.
65 Вялецький Микола.
73 Витязь Михайло.
75 Левицький Антін.
78 Лайтстон Григорій В*.
96 Маговський Михайло*.
99 Шийка Ілля О*.
102 Глоговський Михайло*, Максимів Гертруда, Можиловська Пелагія.
106 Вич Степан*, Онисьо Степан*.
127 Кость Юрій.
137 Рудавська Марія.
146 Сидило Павло.
158 Брукало Анастасія, Каммерер Ольга.
170 Павлик Григорій, Ценко Василь 2.
171 Парфанович Анна О.
175 Долотович Віктор*.
194 Дусанівський Іван*.
201 Голп Михайло*.
204 Дусаненко Іван, Лепкий Лев.
206 Заходник Марія.
209 Гудз Йосип*.
213 Ярмолович Петро.
220 Болехівський Михайло.
223 Борис Петро*.
234 Чечіль Тома*.
247 Сас Дмитро.
277 Гадзевич Павлина.
284 Волянський Павло К*., Петро*.
287 Фещак Симон.
288 Морикан Катерина.
291 Улан Катерина.
292 Романів Пипип, Убога Марія.
293 Курис Гнат*.
295 Косс Петро.
301 Гнатишин Григорій.
327 Скубій Кирило В.
333 Пацяк Анна.
342 Вадях Олена.
373 Томчук Катерина.
375 Волосянський Микола 3.
379 Москалевич Осип*.
382 [illegible]

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

391 Васильків Михайло*.
423 Корнак Іоанора.
430 Сеньків Андрій* 2.
440 Гайдамака Іван*.
472 Наконечна Софія.
478 Гайдамака Іван*.
489 Шерей Василь.
6 Муран Григорій.
16 Хома Іван.
20 Качан Андрій В., Лідія А.
22 Кадьола Христина.
42 Вонц Володимир.
47 Куцаб Єлисавета.
50 Шапків Микола.
55 Болман Степан Е., Кец Марія.
78 Неброський Едвард Фр., Табор Яким Е.
83 Кушнір Донна М.
96 Федишин Михайлина І.
107 Пилипчак Михайло Ст.
110 Тоган Марко І.
115 Содук Ольга.
133 Юрків Василь, Клавдій Н., Анна.
146 Гавілей Юрій К., Карпінський Йосип, Кондзьолка Євген, Паливода Василь.
147 Щебетюк Володимир.
157 Матичак Тарас.
170 Гира Петро.
174 Влюй Роман І. Г.
194 Гной Ольга.
216 Литвин Христина, Масюк Юрій.
221 Кушинський Василь.
233 Кармайкел Данило Ф., Федорів Володимир.
240 Кірик Зенон В., Ігор Т.; Світ Михайло, Строс Іван В.
277 Гафткович Надія.
278 Сакса Йосип А.
296 Олійник Розалія М.
337 Михайлишин Роман.
345 Гінтнер Олександер.
361 Кондрин Микола, Марія; Кулик Іван, Куріца Вінкентій І.
367 Павлуцький Василь.
371 д-р Кузьмак Любомир.
387 Тегловець Мирон.
399 д-р Роданський Василь.
405 Горочук Іван, Зенчишин Борис, Немечак Єлисавета.
418 Вікарук Гордон.
419 Влоська Терентій Л.
424 Антоненко Олексій.
432 Кришталевська Марія.
444 Фернець Володимир І.
471 Ощипко Григорій, Цехмістро Теодор.
491 Авраменко Василь, Олексій, Олексій В., Ярослав; Пономарьов Євген, Романюк Степан, Шварц Лойд.
503 Різник Василь.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО

Відд.:

133 Голинський Осип*, Лазірко Броніслава, Мигаль Людовик*.
440 Пирожак Іван*.
456 Криспин Денис*, Євген М*, Річі*, Іванна, Христина.
468 Петренко Петро*, Валентина.
492 Шульгин Ігор*, Костянтин*, Наталя, Олександра.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

194 Погорецька Лариса.
471 Ткач Григорій*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

13 Березанська Євгенія.
20 Березовський Євген*, Михайло І*.
80 Тинків Михайло*, Юлія.
131 Левицький Володимир*.
172 Лех Мирон.
216 Масюк Юрій*.
251 Гатала Лаврентій Л.*, Наконечний Іван*.
277 Коваль Олександер*.
281 Шеремета Богдан*.
305 Дацко Дмитро*.
340 Колубинський Віктор*, Лопес Яким С*, Маир Сигмар Р.*, Мацюк Микола*, Марія; Процак Іван Н.*, Філд Кенайон Б*, Фрейре Роберт А.*, Ястучик Анатолій*.
361 Попович Аллан М.*, Ракович Володимир*.
374 Возняк Павло, Галамай Роман*, д-р Дідюк Іван С*, Музика Євген*, Челига Андрій*.
402 Козак Іван*.
468 Березовський Іван В*.
484 Карпенко Микола*.
494 Паламар Василь*.
507 Робсон Теодор В*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

399 Погорецька Лариса.
471 Ткач Григорій*.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 31-го жовтня 1971 р.:)

Старий рід забезп.	63
Кляса О	242
Кляса Т	3,918
Кляса W	12,483
Кляса P 20	14,090
Кляса E 20	9,999
Кляса E 65	2,248
Кляса P 65	1,470
Кляса DP 60	284
Кляса DP 65	397
Кляса ADD	4,245
Кляса T 10	210
Кляса T 5	41

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 P	73
Кляса 5 E	120
Кляса P 20	224
Кляса E 20	214
Кляса P 65	11
Кляса E 65	17
Кляса E 18	8
Разом:	50,357

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 31 жовтня 1971 р.:)

Кляса 1-ша	776
Кляса 2-га	235
Кляса 4 P	973
Кляса 5 E	1,417
Кляса 6 C	90

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E 20	5,863
Кляса E 18	4,640
Кляса E 65	255
Кляса P 20	7,243
Кляса P 65	144
Разом:	21,636

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Стан з 30 вересня 1971 р.:	25,375	58,929	4,193	88,497
Активні члени:				
(Приріст у жовтні 1971 р.:)				
Нові члени	114	195	69	378
Прийняті наново	32	62	15	109
Прийняті з перех. листами	5	17	2	24
Зміни кляс забезпечення	2	6	—	8
Прийняті з Департ. Молоді	—	—	—	—
Разом:	153	280	86	519
(Убуток у жовтні 1971 р.:)				
Суспендовані члени	27	76	32	135
Відійшли з перех. листами	6	18	2	26
Зміни кляс забезпечення	2	6	—	8
Відійшли до дорослих	12	—	—	12
Померли	4	69	—	73
Вибрали грошові звороти	33	36	—	69
Відійшли з випл. п. сум. заб.	102	91	—	193
Виплатили вповні вкладки заб.	26	77	—	103
Відійшли на част. випл. заб.	—	2	—	2
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	1	—	1
Разом:	212	376	34	622
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у жовтні 1971 р.:)				
Виплачене забезпечення	26	76	—	102
На безпл. продовж. забезп.	19	35	—	54
Разом:	45	111	—	156
(Убуток у жовтні 1971 р.:)				
Померли	2	16	—	18
Вибрали готівку	16	15	—	31
Привернені в актив.	6	22	—	28
Вигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	29	58	—	87
Разом усіх членів УНСоюзу:				
з кінцем жовтня 1971 р.:	25,332	58,886	4,245	88,463

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватися.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за жовтень 1971 р. суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголоситься до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж жовтня 1971 року взяли перехідні листи й ще досі не зголосилися в жаден до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
Заст. гол. [illegible]
і [illegible]

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1971 Р.

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	заплатив
1	$ 177.02	164	318.62	330	391.36
2	157.04	165*	497.10	331	239.91
3	107.64	167	133.22	332	314.40
5	1,687.97	168	517.98	333	175.19
6	280.50	169	77.97	334	454.46
7	347.11	170	1,139.11	336	1,513.85
9	189.77	171	892.01	337	954.57
10	286.59	172	114.98	338	328.34
11	129.12	173	779.82	339*	456.23
12	93.03	174*	2,417.61	341	910.65
13	975.65	175	718.56	342	345.80
14	1,459.89	176*	455.33	343	346.83
15*	905.84	177	408.50	344	409.00
16	416.49	178	308.06	345	583.02
17	213.55	179	108.49	346	1,118.40
19	306.60	180	521.19	347	276.83
20	777.50	182	727.15	348	686.11
21	186.03	183	731.31	349	849.26
23	260.14	184	327.78	350	702.59
24	50.47	185	36.58	351	105.17
25	1,082.25	187	69.21	352	635.96
26	5.59	190	27.12	354	316.30
27	666.10	191	1,633.07	355	215.79
28	111.39	192	284.35	356	597.50
29	154.68	193	18.38	357	29.43
30	83.75	194	2,260.60	360	405.17
31	52.65	195	13.41	362*	369.97
32	1,308.16	196	18.80	363	69.72
33	363.71	197	5.63	364	916.25
34	237.77	199	23.02	365	22.83
35	395.04	200	716.49	367	1,865.81
36	258.82	201	18.35	368	134.94
37	552.37	202*	19.70	369	136.12
38	563.90	203	77.96	370	375.21
39	1,745.78	204	2,210.04	371	1,243.67
41	28.42	206	686.02	372	673.88
42	2,302.91	207	7.22	373*	270.37
45	1,034.12	208	38.50	375	1,248.74
46	98.67	209	81.71	376*	22.96
47	337.40	210	168.27	378	36.15
48	144.84	211	162.04	379	2,989.75
49	341.77	213	471.80	382	91.30
50	155.73	214	194.83	383	618.43
52	179.72	215	25.35	385	1,320.10
54	421.98	216	1,003.82	386	113.10
55	659.53	217	1,325.22	387*	577.34
56	245.18	218	334.36	388	274.77
57	759.35	219	640.49	390*	70.30
58	81.29	220	1,453.16	391*	161.15
59	1,206.00	221	2,935.73	393	184.46
60	131.63	222*	534.00	394	88.01
62	88.27	223	186.34	397*	1,756.05
63	2,076.26	224	138.64	399	1,131.03
64	247.56	225*	12.84	401	21.76
65	365.42	228	12.02	402*	964.10
67	429.10	230	1,184.14	404	351.64
68	198.75	231	240.60	406	611.34
69	136.96	233	555.10	407	735.72
70	733.16	234	769.48	408	486.68
72	28.03	235	552.50	409	137.79
73	59.05	236	279.48	410	92.61
74	41.82	237	409.19	412	86.03
75	679.57	239	411.09	413	217.69
76	582.32	240	2,479.77	414	1,014.83
77	25.32	241	105.58	418*	651.53
78	410.66	242	484.91	419	146.81
80*	292.96	243	144.17	420*	19.60
81	168.70	244	11.85	421*	14.54
82	130.56	245	574.16	422	995.88
83	969.43	247	197.97	423*	1,359.01
84	203.23	248	64.62	424	126.93
85*	442.45	251*	398.51	426*	306.94
86	342.57	252	199.09	427*	2,532.23
87	100.25	253	128.67	429	36.31
88	814.70	254	799.27	430	1,468.24
90	365.90	256	330.66	432	9,409.73
91*	375.98	257*	1,864.85	433	301.48
92	29.40	258	109.34	434	628.39
93	414.68	259	407.75	435	6.58
94	1,643.17	261	223.16	436	572.86
95	50.88	263	16.29	437	987.03
96	658.50	264	58.11	438	110.03
97	289.60	265	173.88	439	1,129.06
98	65.24	266	1,489.43	441	1,212.02
99	193.93	267	585.00	443	38.16
100	147.85	268	716.24	444	449.29
102	953.36	270	582.26	445	1,271.95
103	181.24	271*	373.74	446	51.65
104	428.63	272	3.78	448	297.92
105	405.16	274*	321.90	450	456.69
106*	2,457.55	275	85.24	451	757.14
107	164.64	276	702.59	452	385.26
108	109.57	277	2,352.05	453	25.22
109	150.80	278	135.81	454*	637.40
110	195.78	279	45.42	455	110.45
111	31.21	280	90.87	456	330.06
112	319.64	281	529.92	457	1,025.75
113	388.45	282	125.53	458	606.11
114*	1,587.82	283	446.99	459	86.53
115*	496.06	284	398.16	460	946.86
116	640.38	285	369.51	462	1,090.41
117	167.95	286	296.96	464	852.60
119	101.35	287	797.62	465	613.60
120	1,050.46	288	95.62	466	348.53
121	514.24	289	425.44	467	27.97
122	46.75	290	288.89	468*	1,757.71
123	316.93	292	2,762.41	469	947.65
124	164.08	293	500.68	470	261.15
126	128.48	294	17.66	471	1,284.80
128	379.74	295	547.29	472	663.68
131*	953.58	296	375.58	474	36.08
132	108.10	297	102.20	476	282.50
133*	4,023.43	299	64.37	477	166.25
135	6.93	300	80.88	478	428.26
137	374.54	301	349.12	479	288.58
138	59.42	303	55.89	481	358.46
139	110.26	304	456.69	484	2,397.71
140	156.84	305	700.85	485*	54.11
141*	27.36	306	106.89	486	628.49
142	307.65	307	599.29	487	301.54
143	67.75	308	108.82	488	104.10
144	273.86	309	35.29	489*	50.89
145	156.81	311	76.92	490	221.59
146	813.98	312	43.22	492*	530.87
147	1,648.12	313	59.27	494*	492.73
148	62.80	316	1,827.81	496	90.45
150	290.64	317	303.16	497*	830.37
151	486.10	318	80.39	498	1,057.47
152	77.13	320	812.56	499	119.06
153*	4,033.48	321	442.88	500	330.62
155	1,936.03	322	147.79	501	51.96
156	581.49	323*	489.54	502*	425.49
157	98.23	324	206.08	503	464.96
158	1,071.87	325	1,898.63	504*	241.59
161	1,230.73	327	862.67	505*	118.00
163	343.59	328*	313.69	506	520.00

Вкладки зібрані у всіх клясах життєвого забезпечення .... $ 219,879.80

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	заплатив	Відділ	Заплатив
5	23.20	171	9.20	344	35.30
6	49.60	173	57.00	345	65.25
10	15.90	174*	203.40	346	38.80
13	67.80	180	11.00	349	116.40
14	48.75	182	14.20	350	9.20
15	6.40	183	30.60	360	24.85
16	6.15	184	1.10	367	38.40
17	16.30	191	1.10	371	22.45
20	7.45	194	24.85	375	.80
21	17.00	204	14.10	385	58.15
25	33.45	206	20.30	387*	16.80
27	22.30	208	1.35	388	5.65
29	4.80	210	9.20	393	9.70
35	141.00	213	9.20	397*	18.80
37	1.35	214	33.65	399	36.60
42	71.10	217	29.80	402*	16.70
47	21.45	218	11.00	404	12.20
49	53.70	219	85	407	102.55
55	18.55	220	36.45	408	36.45
59	4.50	221	116.20	414	27.40
67	12.20	231	.85	418*	23.80
68	2.95	233	38.60	423*	6.30
75	1.70	234	34.95	424	24.95
78	11.05	235	21.40	426*	26.40
80*	11.00	239	13.30	427*	54.20
81	31.00	240	104.00	430	41.90
82	18.40	242	1.10	432	89.40
83	35.25	245	13.45	434	47.60
90	7.10	247	1.00	437	35.45
93	6.50	251*	5.00	438	2.45
94	10.45	254	1.10	439	16.05
96	7.20	257*	26.40	441	71.00
102	4.30	259	24.40	443	10.55
103	4.05	261	3.95	444	19.30
105	24.80	266	11.35	445	28.00
106*	34.20	270	14.15	446	3.20
107	9.20	271*	3.05	450	2.45
114*	1.50	277	49.00	456	60.75
115*	34.70	278	7.05	458	6.85
120	35.50	281	5.60	460	28.00
121	21.10	282	.85	462	39.35
124	1.70	283	22.70	465	9.20
128	11.00	285	6.85	468*	11.45
131*	14.90	287	66.85	469	12.20
132	12.20	292	10.25	471	70.50
133	48.80	295	11.00	472	11.50
139	1.10	304	1.90	478	3.65
142	3.60	305	18.40	479	5.60
146	4.90	307	14.20	484	86.80
147	9.10	309	19.60	486	5.05
150	11.20	316	6.85	487	9.20
153*	4.30	320	35.00	492*	28.15
155	16.30	327	77.40	493*	8.30
157	1.90	330	9.20	494*	40.90
158	15.05	334	3.00	497*	26.70
161	17.75	336	43.20	498	2.45
163	12.20	337	48.20	500	2.20
164	1.10	338	2.90	503	12.25
170	4.30				

Вкладки зібрані від членів в клясі Акцидентового Забезпечення .... $ 4,280.40

Прибутки:

ЗА ЖОВТЕНЬ 1971 Р.

Членські вкладки	$ 224,110.20
Відсотки від бондів	144,536.14
Відсотки від гіпотечних позичок	36,622.18
Прибутки друкарні й книгарні	33,917.01
Прибутки від реальности в Кергонксон, Н. Й.	7,617.09
Зворот федеральних податків і соц. забезпечення працівників	3,944.61
Податок від заморґеджованих реальностей	3,880.00
Відсотки від членських позичок	2,225.29
Чинш від реальности при 83 Гренд Стр., Джерзі Сіті	2,000.00
З продажі англомовної Енциклопедії Українознавства	1,578.00
Зворот стейтових податків та забезпечення від безробіття працівників	469.38
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	186.16
Зворот канадських податків і пенсійної оплати працівників	110.75
Зворот коштів подорожей обласних організаторів	100.00
Зворот організаційної винагороди	70.00
Повернений грошевий зворот	17.38
Зворот загальних коштів подорожі	6.50
Зворот за телефон	1.50
Зиск при сплаті бондів	.08
Разом:	$ 461,392.27

ІНВЕСТИЦІЇ

Сплачено гіпотечних позичок	$ 70,869.55
Сплачено дозрілих бондів	290,727.41
Сплачено позичок на членських грамотах	3,722.84
Разом:	$ 365,319.80

ПОВТОРЕННЯ:

Членські вкладки, прибтки від інвестицій і звороти	$ 461,392.27
Сплачені інвестиції	$ 365,319.80
Разом — прибутки за жовтень	$ 826,712.07

Видатки:

ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ: ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1971

5	Кухар Антін	$ 500.00
7	Ґуд Андрій	500.00
8	Турчин Микола	1,000.00
16	Кріль Параскевія	500.00
20	Когут Ярослава	500.00
20	Гринчишин Семен	1,000.00
21	Леськів Катерина	500.00
36	Туркулик Марія	500.00
47	Рибак Катерина	500.00
49	Турило Петро	300.00
64	Гладич Петро	500.00
65	Бялецький Микола	500.00
67	Черовський Іван	1,000
74	Олач Марія	500.00
75	Левицький Антін	1,000.00
78	Ліхстон Григорій	500.00
91	Сайдик Марія	1,000.00
91	Рудавський Микола	500.00
94	Пипський Йосиф	500.00
94	Пипський Йосиф	1,000.00
94	Кудла Марія	1,000.00
96	Маґовський Михайло	500.00
98	Лукасик Аполінарій	1,000.00
99	Шийка Олександер	1,000.00
103	Ковтун Галина	1,000.00
105	Гасин Джейн	1,000.00
106	Коцелко Стефан	1,000.00
117	Кучма Семен	1,000.00
125	Шульковська Анна	500.00
137	Рудавська Марія	1,000.00
137	Кольнос Михайло	1,000.00
138	Стисло Юстина	500.00
146	Сіділо Павло	500.00
158	Брукало Анастазія	500.00
163	Наґурна Роза	500.00
163	Піскор Юрій	500.00
170	Павлик Григорій	1,000.00
171	Парфанович Анна	500.00
184	Шевчук Олекса	1,000.00
194	Дусанівський Іван	500.00
201	Голп Михайло	500.00
206	Заходник Марія	1,000.00
209	Ґудз Йосиф	500.00
213	Вурбела Іван	1,000.00
221	Яшко Орест	500.00
221	Думич Тома	500.00
221	Михальцевич Неля	1,000.00
221	Коцелко Стефан	500.00
223	Чечіль Тома	1,000.00
234	Чечіль Тома	500.00
239	Білас Олекса	1,000.00
239	Слободжін Пелягія	1,000.00
243	Гавришків Олена	500.00
257	о. Мирощенко Ананій	500.00
276	Симко Стефан	500.00
264	Дейк Рональд	250.00
274	Петрик Анна	1,000.00
277	Гадзевич Павлина	500.00
287	Якимів Михайло	1,000.00
287	Фещак Семен	1,000.00
288	Морикан Катерина	500.00
293	Курис Ігнатій	500.00
299	Веремчук Семен	1,000.00
301	Гнатишин Григорій	1,000.00
316	Бойко Анна	500.00
316	Сипіян Яків	500.00
325	Доноський Петро	1,000.00
325	Таран Володимир	2,000.00
325	Швидрик Микола	500.00
333	Пацяк Анна	1,000.00
333	Карабанич Анна	1,000.00
339	Сорока Марія	1,000.00
355	Занко Роберт	500.00
376	Ґоллін Едвард	1,000.00
379	Москалевич Осип	1,000.00
379	Діденко Микола	500.00
379	Ключник Павло	500.00
422	Тещук Тихон	500.00
435	Семків Андрій	500.00
435	Семків Андрій	500.00
441	Мажанський Онуфрій	500.00
448	Павлюк Петро	300.00
457	Дідченко Дмитро	500.00
457	Доценко Лідія	500.00
468	Чабан Діонізій	500.00
472	Наконечна Софія	500.00
489	Руденко Паладій	1,000.00
	Разом:	$ 61,850.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ:

Виплати дозрілих вивінувальних грамот	$ 121,094.67
Винагорода відділових секретарів	57,132.03
Видатки друкарні й книгарні	32,549.09
„Свобода" за орган	20,600.00
Платня працівників	16,259.81
Грошеві звороти	15,623.50
Податки від заморґеджованих реальностей	10,368.69
Платня головних урядовців	5,583.35
Видатки на реальности при 77-83 Гренд вул., Джерзі Сіті	4,730.29
Федеральні податки і соц. забезпечення працівників	4,712.86
Загальні кошта подорожей	4,693.71
Виготовлення друків	3,996.66
Винагоорда обласних організаторів	3,500.00
Кошта подорожей обласних організаторів	3,223.70
Загальне канцелярійне устаткування	1,369.63
Банкова оплата за опіку над бондами	1,357.35
Чинш за канцелярії	1,000.00
Вкладки за реасекурацію	962.91
Стейтові податки і асекурація від безробіття працівників	747.47
Закуплено машини і устаткування	745.50
Поштові оплати	736.00
Стейтові податки	684.63
Кошта обласних засідань	640.99
Телефон	620.54
Федеральні податки і забезпечення від безробіття працівників	523.72
Обслуга машин IBM	493.75
Вкладки за дітей яких родичі померли	484.70
Видатки на реальності при 540 Факс вул., Бронкс, Н. Й.	452.40
Пенсійна оплата працівників	433.34
Лікарські бадання нових членів	382.46
Втрати при виміні канадської валюти	329.13
Закупно відділових приборів	325.03
Видатки на реальності при 970 Гоал вул., Бронкс, Н. Й.	271.44
Платня головного лікаря	250.00
Видатки на реальності при 315 Александер Ев., Бронкс, Н. Й.	233.74
Кошта правні при виплаті посмертної допомоги	220.00
Видатки на реальності при 2073 Вайс Ев., Бронкс, Н. Й.	211.12
Канадські податки і пенсійна оплата працівників	110.75
Втрати при сплаті бондів	110.16
Кошта вдержання канадської канцелярії	100.00
Оголошення	100.00
Премії за шпитальне і хоробове забезпечення працівників	79.48
Винагорода відділових організаторів	70.00
Дивіденда для наново принятих членів	69.25
Інвестиційні видатки	50.00
Книжки й друки	18.21
Вплати до всекураційних урядів	4.60
Разом:	$ 318,256.66

ПОВТОРЕННЯ:

Виплачено посмертних допомог	$ 61,850.00
Інші виплати	318,256.66
Разом — виплачено з Фондів Забезпеченевих	$380,106.66

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1971

5	Гарліс Павлина	$ 30.00
5	Скиба Анна	30.00
11	Дида Андрій	30.00
13	Демчар Теодор	30.00
20	Прихідко Анна	30.00
29	Вайда Андрій	30.00
39	Клячко Юстина	30.00
39	Кличко Яким	30.00
45	Лопата Андрій	30.00
45	Зітак Мирослава	30.00
64	Юшишин Текля	30.00
83	Тилятник Петро	30.00
99	Ковалишин Марія	30.00
102	Павлюк Микола	30.00
102	Бобечко Джеймс	30.00
106	Дземюк Олекса	30.00
113	Корей Марія	30.00
114	Варен Ле Нор Марія	30.00
131	Басараб Павло	30.00
147	Майдош Анна	30.00
155	Слягетка Меланія	30.00
155	Олійник Микола	30.00
155	Легман Катерина	30.00
158	Шимко Павлина	30.00
165	Танасійчук Тимофій	30.00
168	Стек Іван	30.00
168	Валентій Віктор	30.00
168	Бебин Григорій	30.00
168	Шмир Михайло	30.00
168	Запотічна Пася	30.00
171	Зеник Параскевія	30.00
175	Яворський Василь	30.00
213	Росоловський Михайло	30.00
217	Вацук Михайло	30.00
217	Дуцишин Параскевія	30.00
217	Малик Михайло	30.00
221	Федорів Михайло	30.00
223	Ваславський Михайло	30.00
230	Філь Магдалина	30.00
230	Бріяч Іван	30.00
230	Ліпінська Евгенія	30.00
233	Гаркач Параскевія	30.00
233	Величко Марія	30.00
235	Варна Стефан	100.00
257	Левицька Марія	30.00
292	Михайлюк Іван	20.00
342	Вартко Анна	30.00
348	Віловус Іван	30.00
350	Дорош Марія	30.00
355	Малгівський Іван	30.00
356	Королько Йосиф	30.00
358	Жук Теодор	30.00
361	Прокопів Софія	30.00
361	Шевчук Йосиф	30.00
361	Мелета Яким	30.00
361	Шебунчак Каролина	30.00
364	Белл Анна	30.00
364	Телецька Анна	30.00
367	Сандуський Кость	30.00
372	Головка Стефан	30.00
375	Парахоняк Галина	30.00
375	Лучин Володимир	30.00
379	Воробець Марія	30.00
397	Леськів Іван	30.00
397	Драб Стефан	30.00
423	Глуганюк Михайло	30.00
423	Вілоус Григорій	30.00
430	Рудакевич Ярослав	30.00
430	Фещак Микола	30.00
432	Вуляк Стефан	30.00
437	Гайдучок Анастазія	30.00
440	Волощук Стефан	30.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ:

СТИПЕНДІЇ ДЛЯ:

Ярослава Чехут	$ 69.00
Уляни Влизнак	125.00
Разом — Стипендії	$ 194.00

ПОЖЕРТВИ

Для Т-ва Правників в ЗСА	$ 100.00
Українського Вільного Університету	500.00
Світового Конґресу Вільних Українців	1,000.00
Укр. Вільної Академії Наук	500.00
Разом — Пожертви	$ 2,100.00

ПОВТОРЕННЯ:

Допомоги	$ 2,220.00
Стопендії й пожертви	2,294.00
Разом — виплачено з Фондів Братських	$ 4,514.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Виплати на реальності в Кергонксон, Н. Й.	17,853.87
Разом — виплачено з Фонду Захисту	$ 17,853.87

ІНВЕСТИЦІЇ

Збільшено гіпотечних позичок	$ 1,745.22
Закуплено бондів	234,608.33
Видано позичок на членські грамоти	7,555.29
Збільшено позичку для Укр. Нац. Корпорації для Віднowл. Міста	235,000.00
Разом — інвестовано в жовтні	$ 478,908.84

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем місяця вересня, ц. р. осталася	$ 474,217.76
Прибутки за жовтень, 1971	826,712.07
Разом:	$ 1,300,929.83
Видатки за жовтень, 1971	$ 881,383.37
Готівка з кінцем місяця жовтня, 1971 осталася	$ 419,546.46

Балянс

СТАН ЧИННИЙ

Готівка	$ 419,546.46
Бонди й стаки	25,982,530.69
Гіпотечні позички	7,685,770.43
Позички на членських грамотах	540,300.49
Реальності	633,210.36
Друк й елекр. машини	32,402.70
Позичка Для Укр. Корпорації для Відновлення Міста	1,263,539.41
РАЗОМ:	$ 36,557,300.54

СТАН ДОВЖНИЙ

Фонди:

Забезпеченеві	$ 35,933,338.04
Братські	315,718.70
Сирітський	157,616.28
Захисту	117,942.51
Наглої Потреби	32,685.01
РАЗОМ:	$ 36,557,300.54

ПЕТРО ПУЦИЛО
Головний касир

МОЛОДА ЛІКАРКА

Буенос Айрес. — Після семи років важких студій, звання лікаря одержала п-а Христина Середяк, дочка видавця п. Юліяна і його дружини п-і Ганни Середяк, вчительки Української Гімназії при Катедрі. П-а Христина буде спеціялізуватися в дитячих хворобах. Від 7-ми років життя належить до Пласту, тримала санітарну службу на пластових таборах біля Буенос Айресу, є активною в „Просвіті", дуже добре володіє українською мовою, успішно закінчила українську школу та 6-тирічний Інститут англійської мови.

Ірена Гнатів

(в першу річницю смерти)

Пройшов рік від 9-го вересня 1970-го р., як померла наша дорога приятелька Ірена і відома суспільна діячка. Покійну Ірену знали сливе чи не всі в громаді і ті, що працювали разом в Союзі Українок і члени Спілки Української Молоді Америки та Пласту, знали Покійну малі діти школи св. Івана Хрестителя в Нюарку, де для них вона працювала, як голова Материнського Кружка, через кілька каденцій від самого початку його оснування. Покійна відома була теж й молоді для якої влаштовувала різні забави, щоб тим самим втримати її у своєму середовищі та рідній атмосфері.

Покійна Ірена працювала теж і в Управі місцевого Відділу УККА на пості імпрезового референта. З невичерпною енергією, систематично і послідовно, виконувала свої обов'язки і своїм добрим прикладом вела інших членів Управи за собою. У неї була шляхетна думка — об'єднати всю організовану українську молодь і започаткувати тісну співпрацю для осягнення спільної для всіх мети. Пробним іспитом мало б бути зорганізоване свято - фестиваль молоді цілого стейту Ню Джерзі. Носилась вона теж з думкою влаштувати величку академію — свято 22-го січня з участю хору „Прометей" з Торонто. Вона не забувала й про інші ділянки громадсько-культурного життя. Обдарована добрим голосом співала в хорі „Трембіта" і стала членом його Управи. Зорганізувала жіночий квартет „Калина", а якого вона була душею, вправді вже на чужині. Покійна Ірена проходила всі родинні та особисті турботи особливо тяжко, але ніколи не нарікала. Завше весела, бадьора, дивилась відважно в майбутнє і вірила в краще завтра. Живучи під „однією стріхою", я мала змогу пізнати дорогу Ірену досить добре й докладно. Була вона доброю подругою життя своєму мужеві Василеві доброю господинею, надзвичайно працьовитою і зарадною. Як добра мати - українка виховала своїх синів, вкладаючи все своє знання, свій труд і вільний час, бо в синах своїх бачила ціле життя.

Вдача Покійної була погідна і весела. Любила товариство, мала багато приятелів та знайомих. На похоронах її взяло участь багато людей, старші і молодші, багато з нашої громади як теж із поза неї, було багато й чужинців. Всіх Покійна знала, з ними все находила спільну мову і тему. Привітна її хата була гостинною все і для всіх. Щира й жертвенна допомагала не тільки своїм рідним на Україні, але теж не відмовлялась від допомоги й іншим. Охоче відгукувалась на кожний заклик. Вже під час хвороби Покійна жертвувала більшу суму грошей на українські сироти немов відчувала, що незабаром і її улюблені сини теж осиротіють. Минув рік. На українському кладовищі в Вавид-Бруку видніє ще одна свіжа могила. Невеликий, тимчасовий хрест з бронзовою табличкою пригадує кожному, хто проходить, що нерідна земля прийняла тлінні останки дорогої нам всім Ірени, заступаючи землю дорогої, далекої Радехівщини.

В першу річницю смерти — я з приятелями стоїмо над могилою і пересилаємо свої молитви за спокій душі Ірени; думки відлітають у недавнє минуле; вертають ся спогадом спільного пережитого.

Під час страшної і затяжної недуги, Покійна виявила ще одну прикмету, була надзвичайно терпеливою і витривалою. Ніколи не скаржилась на біль, хоч видно було, як дуже терпить. Укладала пляни на майбутнє, цікавилась життям і працею громади. В розмовах з приятелями, які її часто відвідували, старалася затримати рівновагу духа і внутрішній спокій. На її зболілих устах появлявся часто давній і приємний усміх, а в очах блищали все ще вогники життя.

Якось раз їхали приятелі над озеро й забрали хвору Ірену зі собою. Сиділа вона під кучерявою вербою, і співала, співали й ми. І не думали, що вона співає вже востаннє. За два тижні вже не стало дорогої нам Ірени між живими.

Довга кавалькада авт простяглась на кількадесять бльоків. Сумний шпалір людей уставився і простягувся далеко поза церковні мури. Це громада прощала й виряджала в неповоротну далеку дорогу свою неутомну працівницю, яка померла в розквіті життя.

В першу річницю похорону покійної Ірени зійшлись приятелі біля могили, щоб помолитись за спокій її душі. Могила вкрилась живими квітами.

Ірена Басняк

ПРОФ. ІВАН ВОВЧУК ОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ ООЧСУ, МГР. УЛЯНА ЦЕЛЕВИЧ ПЕРЕОБРАНА НА ГОЛОВУ ОЖ ОЧСУ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

найменованого Гр. Бура, колишнього члена УВО з Джерзі Сіті, близького співробітника св. п. Степана Бандери, і також кол. члена УВО, скромного і жертвенного працівника Дмитра Залізняка з Ню Йорку.

Бенкет

О 7-ій год. вечора в тому ж готелі у Балевій залі відбувся бенкет, перед яким молитву відчитав о. д-р В. Гавліч. Мгр Іван Винник у своїй промові розповів про історію і цілі ООЧСУ, про її успіхи за 25 років діяльности на терені ЗСА і згадав про засновника цієї під цю пору найбільшої в Америці політичної організації інж. Євгена Ляховича.

Виступ Голови Проводу ОУН Ярослава Стецька

Зі словом-привітом і промовою, присвяченою національно-визвольним процесам в Україні виступив колишній прем'єр Правління України в 1941 р., президент ЦК АБН, президент Европейської Ради Свободи, член Президії Світової Антикомуністичної Ліги і голова Проводу ОУН Ярослав Стецько.

„Одну матір має людина або не має жадної — почав свою промову Голова Проводу ОУН — висловлюючи в дальшому радість і повну підтримку для відбутого недавно в Римі П'ятого Синоду Помісної Української Католицької Церкви із патріярхорівним Верховним Архиєпископом Кардиналом Йосифом Сліпим у проводі, як і вдоволення та підтримку започаткованих уже новообраним Митрополитом Української Православної Церкви в ЗСА Владикою Мстиславом Скрипником заходів для ієрархічного об'єднання Української Православної Церкви всіх юрисдикцій в Синоді Єпископів та в надії, що в недалекому майбутньому здійсниться також мрія про патріярхальне завершення єдиної Української Автокефальної Православної Церкви. Головним моттом промови Голови Проводу ОУН був заклик, щоб завжди діяти в допомозі тим, що борються за волю в Україні та завжди орієнтуватись на власні сили народу. Наша ставка — наш вічний, святий Київ, говорив п. Я. Стецько. Це своє слово закінчив він словами: „В Україні іде страшний бій за становлення нашої нації. Іде тотальна боротьба проти Москви. Українська націоналістична молодь пізнала себе вертається до праджерел свого духа, до ідеалу Христа і Мадинни. Честь і слава одержимим України!"

Тостмайстер І. Білинський дякує п. Ярославові Стецькові. Мгр У. Целевич підносить голові Проводу ОУН, як великому синові України, золоту медалю княгині Ольги, що її ОЖ ОЧСУ виготовили в золоті, бронзі і сріблі. Всі присутні співають „Многая літа".

Привітання від президента Ричарда М. Ніксона

Із привітанням для З'їзду президент Р. Ніксон вислав свого особистого репрезентанта, асистента секретаря скарбниці п. Россідеса. Згадавши, що він сам завжди гордився своїм грецьким етнічним походженням, як українці гордяться своїм, та передаючи привітання від Президента п. Россідес звернув увагу на теперішні заходи Уряду для стабілізації економіки, кажучи, що здорове господарство країни завжди було і залишається одною з основних гарантій волі. Відпоручника Президента представив приявним голова Українського Відділу ПАБНА інж. Михайло Шпонтак.

Почесна Президія

В почесній президії бенкету засіли представники духовенства, центральних громадських, політичних, наукових і також жіночих організацій. Серед них можна було бачити, крім тих, що виступали з усними привітами, мгра Славу Стецько, мгра В. Леника з Европи, представника центральної організації Оборони Лемківщини, І. Телюка — представника УНСоюзу, голову ГУ СУМА мгра Є. Ганновського і багатьох інших. З усними привітами З'їздові виступали: головний предсідник УНСоюзу і голова Президії СКВУ п. Йосип Лисогір, голова ПАБНА д-р Дочев, президент УККА проф. Л. Добрянський, голова Об'єднаних Українських Організацій Ню Йорку Р. Гуглевич, представник ЛВУ з Канади В. Безхлібник, від Світової Федерації Українських Жіночих Організацій О. Процюк, голова Наукової Ради Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті проф. О. Пріцак.

Письмові привіти для З'їзду відчитав ред. І. Білинський від Його Блаженства Кардинала Йосифа Сліпого з Риму, Митрополита УПЦ в ЗСА Мстислава, Апостольського Візитатора в Західній Европі І. Бучка, Архиєпископа Амвросія Сенишина, Євангельського Об'єднання, ЦК СУМ в Бельгії, Т-ва кол. Вояків УПА в Канаді, Об'єднання Жінок ЛВУ, ЛВУ, ЦПУЕ в Німеччині, першого голови ГУ ООЧСУ Є. Ляховича, ОДВУ, СУК „Провидіння", ЗУАДК, УРСоюзу, Золотого Хреста, НТШ, Т-ва Українських Інженерів, „Самопомочі" і цілого ряду конгресменів.

Загальне захоплення присутніх викликала поява дівочого хору „Жайворонки" Осередку СУМА в Ню Йорку під орудою Р. Степаняка, які України ніколи не бачили, але серця і душі мають українські. Хор виконав пісні: „Понад Прутом моя Коломия", „Пісню УПА", „Марш Синьої дивізії" — в оборобці Р. Степаняка. Акомпаніював п. Т. Левицький. Оперова співачка Марта Кокольська-Мусійчук причарувала слухачів своїм виконанням „Ночі", „Жита" та „Козака" — муз. Гнатишина і арії з „Івасика Телесика" М. Фоменка. Розвагову програму закінчив своїми гуморесками Микола Понеділок, викликаючи на залі загальний сміх і піднесення настрою.

Всч. о. В. Базилевський з благословення Преосвященного Андрія закінчив бенкет молитвою і побажанням для ООЧСУ дальших успіхів у її діяльності.

На другий день нарад, після звіту Фінансової комісії, проф. І. Вовчук виголосив доповідь на тему „Національно-політичне становлення на Україні і еміграція", в якій дав широкий огляд політичних процесів, що формують спільну тактику боротьби нашого народу проти московського імперіялізму. Проф. Марія Овчаренко, авторка популярного підручника для молоді „Золоті ворота", професор історії Істерн університету в Іллиной, виголосила доповідь на тему сучасних літературних процесів на Україні, окрему увагу присвятивши поетесі Ліні Костенко і Василеві Симоненкові.

Проф. М. Кушнір відчитав резолюції, що їх з деякими поправками і додатками прийнято одноголосно.

Нова Головна Управа ООЧСУ

Після звіту Номінаційної комісії, керівні органи ООЧСУ вибрано одноголосно в такому складі: Гол. Управа — проф. І. Вовчук, голова, 1-ий заступник — д-р М. Климишин, 2-ий — мгр Юрко Волошин, 3-ій — Уляна Целевич; секретар ред. В. Левенець, члени — д-р В. Савчак, мгр І. Базарко, ред. І. Білинський, д-р М. Богатюк, мгр Будзяк, проф. С. Вожаківський, д-р С. Галамай, мгр Є. Гановський, ред. В. Давиденко, інж. А. Забродський, мгр Л. Кокодинський, д-р М. Кушнір, мгр Є. Лозинський, В. Мазур, д-р Н. Процик, А. Соколик, А. Скальський, інж. Б. Федорак, пор. Л. Футала, О. Черінь, д-р М. Чировський; Контрольна комісія: мгр І. Винник — голова, д-р Я. Бернадин, М. Зацухний, Б. Казанівський, М. Шашкевич; Організаційний суд: мгр М. Дужий — голова, члени — Р. Бігун, д-р О. Соколишин, В. Костик, П. Шагай.

На час З'їзду в залі нарад старанням д-ра О. Соколишина була зорганізована виставка видань ООЧСУ.

З'їзд ОЖ ОЧСУ

Наради 3-го З'їзду ОЖ ОЧСУ відкрила мгр Уляна Целевич, після чого вибрано президію в складі: М. Несторук — голова, С. Бура — заступник, А. Мірчук — секретар. Всі присутні вітали на залі нарад пані Славу Стецько. Проголошений порядок нарад прийнято одноголосно, після чого вибрано комісії: Мандатно-верифікаційну (Д. Кульчицька, М. Пенджола і С. Легета), Фінансову (Л. Костик, А. Гарас і С. Радьо), Резолюційну (С. Бернадин, М. Романенчук і М. Ласовська), Номінаційну (Д. Степаняк, М. Лозинська, М. Несторук, М. Ласовська і М. Кульчицька).

Звіт пані У. Целевич за минулу каденцію, в якому наголосила вона політичний аспект праці ОЖ ОЧСУ, підкреслила зміну політики ЗСА та Ватикану, що стосується також української жінки, прийнято одноголосно. Як виходить із звіту п-і У. Целевич, ОЖ ОЧСУ, що постало лише п'ять років тому, має вже 23 Відділи, з них 3 пасивні. Один з кращих Відділів у Сиракюзах, що нараховує багато молоді і працює під головством пані К. Микитиної. В останній каденції відбулось 219 засідань управ відділів і 145 ширших сходин. Листів і обіжників вислано 988. ОЖ ОЧСУ активно співпрацює з усіма Організаціями Українського Визвольного Фронту, церквами, радіовисильнями, зокрема чужинецькими. 20 000 підписів зібрано під петиціями в обороні нищеної української культури і ув'язнених борців за волю України, які передано до Уряду ЗСА і ОН. На це одержано 126 позитивних відповідей. Головна Управа висилала листи до міжнародних організацій з протестами проти відзначення століття Леніна, як „великого гуманіста" і переслідування української творчої молоді. Головна Управа організувала радіопересилання для українських вояків у В'єтнамі. Очевидно, в короткому газетному звіті можна подати лише окремі фрагменти з широкої діяльности Головної Управи ОЖ ОЧСУ і її Відділів.

Далі звіти складали секретар М. Несторчук, референтка фінансів Л. Костик, М. Ласовська і М. Твердовська від комісії в справі виготовлення і поширення медалі княгині Ольги, організаційний референт С. Бернадин і був прочитаний звіт відсутньої культ.-освітньої референтки М. Ганушевської.

В 3-му З'їзді ОЖ ОЧСУ брало участь 36 делегаток, 16 членів Головної Управи і 14 гостей.

Після схвалення абсолюторії уступаючій Управі, на пропозицію Номінаційної комісії вибрано керівні органи ОЖ ОЧСУ в такому складі: голова Головної Управи мгр Уляна Целевич, заступники А. Буцерка, Д. Степаняк і С. Легета; секретарі — М. Нестерчук і М. Лозинська; культурно-освітня референтура — М. Ганушевська, І. Климовська, П. Андрієнко-Данчук і І. Кононова; архіваріюси — М. Романенчук і В. Харук; пресова референтура — М. Ласовська, А. Давиденко і Л. Гошко; зв'язкова — С. Бернадин; касирки — М. Твердовська і М. Пенджола; організаційна референтура — С. Бура, С. Радьо, О. Рошецька і Д. Степаняк; суспільна опіка — Д. Кульчицька, М. Кульчицька, Н. Ґоляш, Є. Заставська; вільні члени — К. Микитина, М. Матійцьо, К. Мороз і А. Мірчук; суд — М. Нестерук, М. Богатюк, М. Карпишин; контрольна комісія — А. Гарас, Л. Костик, М. Василик, А. Піх і О. Макар.

Відчитані Резолюційною комісією резолюції після обговорення прийнято одноголосно.

Діяльність ГУ ОЖ ОЧСУ ілюструвала виставка фотографій, документів і газетних витинків, зорганізована В. Харук, М. Романенчук, С. Бернадин, і окремі фотоальбоми Відділів. Зміст прикрасила виставка по-мистецькому виготовлених ляльок пані Гриневич з Чикаго.

Остання частина конвенції ОЖ ОЧСУ і ООЧСУ зі спільною участю всіх делегаток і делегатів закінчилась зверненням нововибраних голів із подякою за активну участь у нарадах і співом „Не пора".

Педагогічна конференція в Клівленді

(І. Г.) В днях 25/26 вересня ц. р. відбулася тут Педагогічна Конференція, скликана Шкільною Радою (Ню Йорк) та Об'єднанням Українських Педагогів (Централя-ОУП-Америки, Дітройт); господарем конференції був клівлендський Відділ ОУП, якого репрезентувала Я. Городиська, в заступстві голови Відд. проф. М. Дуба. Щедро гостила делегатів (біля 70) група членок ОУП із М. Кордубою на чолі.

Від Центру Опікунів Шкіл Українознавства були: інж. Д. Березовський та К. Мельник. Міс. Опікуна — Т-во Рідна Школа заступали: д-р М. Мичковський та інж. А. Рощаковський.

Рідну Школу ім. Т. Шевченка Українських Православних Парафій в Клівленді репрезентували: дир. С. Бущак, проф. І. Лютий та проф. Я. Кльований. На конференції були заступлені міста: Ню-Йорк, Пітсбург, Лорейн, Колумбус, Клівленд, Дітройт та Чикаго з яких три останні мають найчисленніші школи в ЗСА.

Президію Конференції творили: д-р Е. Жарський (Шкільна Рада, Н. Й.), інсп. І. Білоус (Центр.ОУП-Дітройт), інж. Д. Березовський (Центр. Опікунів Шкіл Українознавства, Дітройт), мгр І. Пасіка-Пеленська (СУА, реф. дит. сад. Шк. Ради. Дітройт), Ю. Назаревич (інсп. Шк. Ради, Чикаго), проф. П. Гайда (Дітройт), та проф. В. Іванчук (Клівленд). Комісія постанов працювала в складі: проф. Я. Кльований, проф. В. Іванчук та К. Мельник.

В програмі конференції були доповіді на такі теми: програми виховання—д-р Е. Жарський; „Програми навчання"—дир. Я. Берестянський (Школа-Чикаго), інсп. І. Білоус, проф. П. Гайда; т. зв. англомовні кляси—М. Голубець: „Співпраця школи з батьками" (опікунами шкіл)—інсп. Ю. Назаревич та дир. О. Дубова (Школа-Клівленд); „Опікуни шкіл, їхнє завдання організаційно-фінансового порядку, та наша громада"—інж. Д. Березовський; „Навчання української культури"—д-р Б. Лончина (дир. Школи - Дітройт); „Програми та навчання історії та географії України"—проф. М. Губчак (Чикаго), та „Навчання мови та української літератури в кл. 5-8—проф. В. Іванчук (Клівленд).

У дискусіях над доповідями забирали слово—доповнювали та висували нові ідеї: —Я. Піхурко, М. Ставнича, Ф. Любинецька, Ю. Назаревич, О. Дубова, К. Довбенко (директор новозорганізованої школи в Пітсбургу), І. Пеленська-Пасіка, та І. Білоус, д-р Е. Жарський, М. Губчак, І. Лютий, В. Микита, Д. Березовський, Я. Кльований та К. Мельник.

Немає можливости хоч коротко згадати за всіх дискутантів, які видвигали нові думки, давали конкретні проєкти, чи критикували минуле. Та можна зі сміливістю ствердити, що в усіх промовців, почерез оба дні конференції, проходила одна провідна думка про добре навчання, кращі програми та підручники, добрих молодих вчителів, а зокрема по - більше й добрих учнів, про активні Т-ва, Опікуни Шкіл Українознавства, про батьківські гуртки—та ролю матерей в українській хаті, про наше суспільство та його жертвенність, про—невелике розуміння та подібну допомогу школам українознавства зі сторони наших Центральних Установ, про брак систематичного зацікавлення справами нашого рідного шкільництва в українській пресі; говорилося про добрі, повноякісні, школи українознавства. Не бракувало й яркиx слів критики, а то й самокритики, під час конференції, та зараз за такими йшли поради, проєкти та пляни, як зарадити перешкодам, як допомогти собі в роботі! Увесь цей матеріял вклався у проєкти, праці окремих комісій, чи то Шкільної Ради, чи ОУП-Америки, чи Центру Опікунів Шкіл Українознавства.

Окремо, друкуються, Постанови Конференції, в яких, хоч у скромних рамах, подаються побажання, перестороги, та апелі—в першій мірі батькам, як також усім товариствам-опікунам шкіл українознавства, та самим вчителям-педагогам, а то й всій нашій громаді з її Центральними Установами на чолі.

Та, лиш самі конференції та наради, й всі постанови та апелі, чи резолюції—справи рідношкільної не наладнають!

Навіть наша Централя Шкіл, наше Об'єднання педагогів-вчителів, та наші опікунчі товариства, Рідні Школи, самі чуда не вдіють! Тут потрібна незаступима допомога зі сторони батьків та матерей дітей-молоді в шкільному віці! Вони, батьки, мусять зайнятися вихованням своїх дітей змалку в українському дусі! І ніхто другий за них тієї відповідальної й почесної виховної ролі не виконає! А далі, батьки мусять самі, без напімнень післати дітей у шкільному віці до українознавчих Шкіл, та морально й матеріяльно ті школи постійно підтримувати!

Віримо, що такі батьки-матері, вихованки-патріоти, між нами є! Зокрема їх чимдалі тим більше між батьками молодої генерації! І ця обставина сталить нашу віру! Ми навіть проти надії—надіятися будемо, як Леся Українка, і будемо вірити! Віримо, що згуртуємо українську молодь у школах, що ми дамо тим школам найкращі вчительські сили, а до рук нашої молоді дамо найкращі українські книжки! Віримо в наше майбутнє!

Шарудить листопадове листя у Рочестері

(В. Г.) У 53-ту річницю Листопадового Зриву, Відділ УККА в Рочестері разом з громадянством відзначили знаменну подію — академією, на якій виступив наш славний, український тенор, Володимир Луців.

Свято започатковано американським гимном, що його відіграла на фортепіяні Анна Сорохтей. Вступним словом відкрив свято діючий голова УККА, а про Листопадовий зрив і бої за Львів говорив тодішній учасник д-р Дмитро Капітан. Міжнародної слави наш український тенор — Володимир Луців виступив з 9-ма піснями, з того шість пісень при фортепіяновому акомпаньяменті знаменитої піяністки, Лесі Борисенко, докторантки музичної консерваторії Істмена, а три пісні при акомпаньяменті бандури. Виступи цього унікального співака мають в собі щось незбагнуте й непроминальне. Чудовий стрій чигиринського козацького старшини, бандура і вибіструнчена постать співака були надзвичайно приємною появою на сцені. „Встає хмара з-за лиману", „Дівчино голубко", „Бандуро дзвени" — полилися невтішною тугою за минулим разом з віртуозною грою мистця „Об'єднані духом", — „Дума", „Спи дитино", „Волошки", „Мій рідний край", „Аріозо Богуна", чергувалися по собі як радість і туга, а вдячна авдиторія заставила мистця — Володимира Луціва заспівати ще наддатки.

Програму доповнив місцевий мішаний хор „Сурма" двома піснями: „Козака несуть" — Леонтовича і „За тебе Україно" — Людкевича під мистецьким керівництвом проф. Евгена Пасіки. До другої пісні акомпаньювала, Уляна Бадинська. Учень Петро Білоус продеклямував вірш — „Горить душа Листопадом".

Втихали останні акорди „Ще не вмерла", шаруділо осіннє листя і нагадувало кожній українській людині про „незакінчений Листопад!

Українська радіо-програма в північно-східній Пенсильвенії

Об'єднання українських організацій північно - східньої Пенсильвенії рік-річно влаштовує концерти для вшанування річниці проголошення державної незалежности та соборности України — 22-го січня. В літніх місяцях Об'єднання організує фестивалі при участі місцевих хорів, танцювальних груп молоді і т. п.

Обі імпрези мають добру фреквенцію — завдяки наполегливій праці невеликого гуртка ентузіястів народної праці, які не жаліють свого часу, щоб ці імпрези спопуляризувати серед українців округи міст Гейзелтон, Бервік, Вілкіс - Беррі та Скрентону.

Щоб охопити ширші круги громадянства та зактивізувати українське організоване життя, Управа Об'єднання рішила відкрити постійну щотижневу радіо-програму.

Перша півгодинна передача була в суботу 27-го листопада ц. р. від години 3.30 до 4-ої по полудні на хвилі 1400 (зі станції WICK в Скрентоні).

Мистецьким керівником та диктором є проф. Микола Мартинюк (б. довголітній голова Скрентонської Округи УНС та секретар найбільшого Відділу).

Треба сподіватися, що місцеві організації, світські і церковні, а також поодинокі громадяни, будуть користати з діяльности радіопрограми та її підтримувати.

При такій співпраці радіопрограма стане речником аспірацій та бажань українців цих околиць та віддзеркаленням їхньої праці, організованих зусиль та успіхів — в надії на краще майбутнє.

Адреса радіо-програми:
Ukrainian Radio Program,
440 Wyoming Ave., Scranton,
Pa. 18503.

Р.Д.

ПІСЛЯ ВІЗИТИ БРЕЖНЄВА В ПАРИЖІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

фронт", збільшують симпатії до вільного світу, викликають бажання бодай наблизитись до його життьового рівня.

Коли війни ніхто не бажає, ніхто на неї зважитися не може, то треба шукати іншої зброї. Коекзистенція досі не дала Москві переваги, хоч і які вона з того витягнула користі. М. Шуман влати цю іншу зброю. На базі сне шукає способу загострити дотеперішнього досвіду можна сказати, що саме цю зброю треба б гострити, а не касувати. Чи Захід потрапить таке зробити — це окреме питання. Але М. Шуман знає, що робить.

Т. Дж.

У ЧЕХО - СЛОВАЧЧИНІ ВІДБУЛИСЯ 26 листопада „вибори" до 350-тичленного парляменту та міських управ, за зразком совєтських виборів: з одною листою, що її злагодило підпорядковане Москві Політбюро компартії.

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ЗАЛИШИЛОСЬ вже 180.000 вояків. До кінця січня те число зменшиться до 139.000.

Інж. Мирон Е. Левицький

„СОНЯШНЕ ПОБЕРЕЖЖЯ"

Тільки кілька днів тому ми — прогульковці українські інженери — вернулися з сонячного побережжя Еспанії, тому у нашій пам'яті все ще сонце і ніби якась чарівна казка про давно відгомонілі події, про завзяті битви — побіди, про високі башти твердинь, холодні кам'яні кімнати мавританських володарів, нерозгадані таємниці султанських гаремів, — про їхні чарівні мешканки. Згадка про ці давноминулі часи і події викликувала у нас особистий настрій і зацікавлення.

Треба погратулювати організаторам цієї прогулянки, Т-ву Українських Інженерів Філядельфії за добір тури і розплянування кожноденної поїздки — і треба подякувати інж. Борисові Захарчукові, бо ввесь тягар організації і переведення прогульки спочивав на ньому.

Літак фірми „Капітол" завіз нас на летовище Маляги, а лімузина готелю „Пляямар" по нашому — „палямар" привезла до справді вигідних і модерно влаштованих кімнат готелю, у Торремолінос біля Маляги.

Другої днини, ранком забрав нас автобус фірми „Кук" і повіз вздовж побережжя Середземного Моря, щоб показати красу побережжя, доокличні міста і навіть поодинокі господарства. В блиску сонця — море виглядало нам блакитносиним, а відбиваючі проміння додавали йому срібного відтінку. Придорожні міста вражали своєю чистотою, білістю домів і зеленню городів і садів.

Другої днини дожидали ми прогульки з особливою цікавістю, бо ми мали оглянути славну Гренаду і Альгам-бру. Дехто з нас пригадував поему Міцкевича — „Гренада" а дехто підмугикував знану Еспанську пісню — баляду того самого наголовку. Високі, стрункі мури твердині Гренади збігаються з надзвичайно ніжними, коронкового вигляду прикрасами стін нутра палат, ніжно опадаючими водами водограїв, плескотом золотих рибок у них і зелених буйно квітучих різнородних квітів, мигдалових дерев плюшів й квітучих климатисів.

Провідниця оповідала історії кожної кімнати, показувала спальні і їдальні мавританських, а пізніше еспанських володарів, звертала увагу на гаремні кімнати, заховані входи до них, на купальні з гарячою і холодною водою. На одній зі стін замку висить образ королеви Ізабелі, „тге католік Квін", як там її називають, окружену гуртом прислуги і лицарів, на тяжкому білому коні, у величних шатах і з короною на голові. Напроти неї на невеликім конику — арабської раси — сидить султан чи інший достойник Маврів — окружений невеликим загоном арабів. Враження справді велике.

Вступаючи до комплексу Альгамбри заходимо до Королівської Каплиці. — Гренади де напроти престола поставлені дві величаві гробниці — на накривалах спочивають, лежачи, постаті королеви Ізабелі і короля Фердинанда Арагонського. У темній пивниці, у мосяжних трунах, їхні тлінні останки. Проти цих гробниць величавий золотий престіл і запрестільні стіни, як і бічні вівтарі. Вийшовши з каплиці виходимо на подвіря, з якого простягається величавий вид на хребти і гори Сієрра Невада і на маленькі миршаві домики у стіп замку, де жили й живуть циганські родини.

Альгамбра славна своїми парками-квітними городами. Квіти вигріті сонцем полудня дають прекрасний образ і вражають багатством красок. Квітуча мигдаль з пурпуровим квітом, високі пишні пальми, плющі, заставляли нас безперервно фотографувати. Особливо гарний видався нам струмочок із золотими рибками серед різнородних квітів.

Не дивно, що король Фердинанд, по здобутті Гренади вибрав Альгамбру на своє повесільне замешкання зі славною Ізабелею, а провівши там життя і створивши королівство Еспанії і „Нового Світу" казав поховати себе у цім, в той час неземнім раю...

Гренада має і модерне місто, по якому ми ходили і не один лишав там свої доляри, бо ціни в цих околицях невисокі — головно за різнородні скіряні вироби.

Дорога в долину назад до Торремолінос була така сама небезпечна як і вгору. В додатку упав був ще сильний дощ і лиш велика уміліcть нашого шофера-водія довела нас щасливо до готелю, вже близько півночі.

Однією з атракцій нашої подорожі була зустріч і гостина у добре нам усім відомих п-ства Лучаковських-Армстронг. Гостина, як у влаштував для нас наш готель Пляямар — була мила і цікава, але правдиво зворушила нас наша гостина у п-а Лучаковських. В четвер по полудні ми в таксі заїхали перед дім, на його порозі чекала на нас п-і Лучаковська. Від вулиці дім їхній незамітний, біла, гладка стіна, з малим отвором на двері і вікна, подібний з окружаючими його довколишніми дімками еспанців чи пак моріріскiв. Араби заздрісно ховають все своє дороге і цінне перед оком чужого, бо воно може принести лихо... За закритими важкими дверима ховається правдиве життя араба. Численні круті хідники-сходи, множество таємних кімнат, купалень і віталень. — Там проходило колись життя цих таємничих людей, там заживали вони люксусів родинного життя. Були слуги, що гнулися перед паном, але й часом гострили і ніж...

Простора входова заляповітала нас милим холодом камінного дому, камінна і виложена кафливими тафлями підлога і сходи надавали цілому домові масштабу незнищимости й вигоди. По оглянені цілого ряду кімнат і лазничок, де бачили ми багато т. зв. антиків і артистичних творів — виробів і малюнків обох господарів, зайшли ми на кружганок, що впровадив нас у город і сад. Ганок затінений плющем давав правдиву охолоду й насолоду в цей соняшний день, а добра маляга, і інші напитки виказувались у свобідній розмові. Фонтанна і збірник води доповнювали арабський стиль. Квітний, овочевий і яринний город збуджували захоплення у нас усіх, бо підрівниковий клімат і штучно доповаджена вода творили правдиві чуда. Доспілі фіги, помеґранати, цілі грядки прекрасних помідорів, доповнювали орієнтальну красу цього городу.

Побували ми і в римо-католицькій церкві цієї місцевости, де на запрестольній стіні висять „Розп'яття Ісуса Христа", роботи п. Армстронґа.

На закінчення цієї милої гостини відвідали ми і місце вічного спочинку бл. п. інж. Б. Лучаковського, на цвинтарі у Торремолінос, біля Маляги. Дивним видався нам цей цвинтар, де на голій площі поукладані цементові скриньки, у які вкладають мерців. Співом „Видиш Брате мій..." закінчили ми ці відвідини.

Щоб вибратись в поїздку до місцевости „Ронда" на захід від Гренади і Маляги, на північ від Марбели, — треба справді замовити Отче наш, вибираючися в цю дорогу. Ц вибираючися в цю дорогу. Це дві години їзди автобусом по незвичайно крутих серпентинах, понад головокружні яруги і пропасті... Погляд однак на доокоилишні гори, їхня дикість і особлива краса, винагороджують за хвилинний неспокій нервів. Недармо сказав колега Ільницький — „дет іс юнік" — „ес іст ейнмалі". Водії автобусів тут вправні і неоцінені.

Місто Ронда має свою назву від того, що воно невелике, і разом зі своїм замком положене на вершку гори і ніби округле. Височенні цілковито недоступні цегляні стіни твердині зливаються в одно з прямовисною обривистою скелею, — оглядини цієї природи і достосованої до неї оборони викликують сильне враження.

Глибочезний яр-пропасть ділить місто і скелю під ним, на дві частини злучені камінним мостом. Провідник водив нас по дуже цікавих закутках старовини і привів до старинної мошеї, переміненої еспанцями на церкву. Ця церква складається з двох частин, одна — це бувша мошея з незвичайно багатим іконостасом пізного бароку, критого золотою бляхою і з бічним вівтарем Божої Матері — Чудотворної, в стилі рококо з золота і зі срібним, яснiючим обличчям. Друга частина це вже церква, де престольний центральний вівтар кутий широкими пасами срібла.-

По доброму обіді спускаємося обережно, але щасливо в долину...

Багато гарного і цікавого бачили ми ще у Малязі, у старинній католицькій церкві і мавританській палаті, де дуже гарно збережені мозаїкові прикраси стін виразно арабського стилю. Крутою і досить довгою доріжкою добиваємося до найвищих частин замку на вершку гори, де стрімкі сходи провадять до вершка фортеці.

В самім таки Торремолінос мали ми гарну розривку — добре поза північ у нічних льокалях з фляменко -дансами... Не думайте нічого злого, бо танцюристи носять сукні аж поза кістки, що, здається, важко побачити в Ню Йорку.

Прощай сонце Андалюзії, але у нас в Ню Йорку і Філядельфії є теж сонце гарні місцевості, а часом навіть добрі люди...

Ось, уже Філядельфія — ось вже і Ню Йорк — все добігло щасливо до кінця, та спомини залишиться...

Наради Головного Комітету Підгаєчан

Дня 25-го вересня у Кліввленді, у приміщенні Кредитівки „Самопоміч" відбулися наради Головного Комітету Підгаєчан. Це були перші наради після величавого земляцького З'їзду (29-30 травня) — у Торонто, після вакацій і гарячого літа.

Програма нарад складалася із ділянок, які необхідно треба було обговорити і винести рішення, а саме: 1. загальний огляд відбутого з'їзду; 2. Редколегія Збірника і матеріяли; 3. фінанси і біжучі справи, 4. плян праці Головного і Місцевих Комітетів; 5. обговорення, висновки і закриття.

Відкриваючи наради, голова попросив вшанувати пам'ять недавно померлого Сеньйора Підгаєцької Землі — покійного Симона Кучму. Відтак, голова і поодинокі референти подавали загальний огляд їхньої праці в Головному Комітеті Підгаєчан. Голова, інж. В. Колодчин подав оцінку Першого Загального З'їзду та заторкнув важливі справи Редакційної Колегії і збірника „Підгаєччина". Дмитро Сулима інформував про фінансові справи, а про біжучі справи і плян праці Комітету говорив екзекутивний директор — Василь Папіж; про справи зовнішньої інформації — Омелян Макогін.

При обговорюванні порушених проблем, у загальних інформаціях через поодиноких референтів забирали становище — Василь Сікора, Григорій Головка, Ярослав Сена, В. Кудла, О. Макогін, В. Ліщинецький, І. Палка, М. Задойний, Д. Сулима, Зиновій Стельмах, Василь Колодчин і Василь Папіж. Всі дискутанти погоджувалися з опінією інж. Василя Колодчина, що бувший Підготовчий Комітет З'їзду Підгаєчан працював задовільно, доказом чого був величавий З'їзд Підгаєчан у Торонто (понад 6.000 учасників) та ще до З'їзду зібрано на збірник суму понад 5.000 дол.

Остаточно рішено оформити Редакційну Колегію збірника „Підгаєччина" і посилити збірку фондів на його видання. Висота коштів видання збірника виноситиме приблизно 20.000 дол. і збірник повинен бути закінчений під кінець 1973-го р. Вирішено також, що „Слово Підгаєчан" в міру потреби буде дальше появлятися та інформуватиме земляків про працю Головного Комітету, місцевих Комітетів, Редколегії та інші регіональні справи. Наступне, тобто четверте число „Слово Підгаєчан" появиться перед Різдвом цього року.

Головний Комітет Підгаєчан закликає всіх авторів, які опрацьовують матеріяли до збірника, щоб прискорити їхнє опрацювання і вислали на адресу канцелярії Головного Комітету в Дітройті.

Чергову Конференцію Підгаєчан заплановано на осінь 1972-го р. Відспіванням многоліття всім Підгаєчанам закінчено Наради Головного Комітету Підгаєчан у Кліввленді. Докладніші інформації будуть подані вкоротці поодиноким особам, Осередкам і Комітетам в обіжному листі і „Слові Підгаєчан".

Клівленд 25 вересня 1971.

Омелян Макогін

(реф. преси і інформації)

Українська громада відпровадила на вічний спочинок пполковника Василя Хомича Проходу

Похоронні відправи по померлому 8-го листопада 1971 р. у шпиталі в Денвері, кол. заслуженому старшині - учасникові визвольної боротьби сл. пам. пполковникові Армії УНР Василеві Хомичу Проході відбулися частинно в похоронному домі в Денвері, в середу 10-го листопада ц. р. в присутності представників українських організацій, зокрема комбатантських, з почесною вартою й прапором ОбВУА — Відділ в Денвері. Похоронні відправи перевів настоятель української православної церкви св. Покрови, митроф. прот. о. Т. Діаделович при участі хору парафії.

Після урочистої заупокійної Богослужби від імени парафії прощав Покійного, о. Т. Діаделович. Отець відмітив заслуги сл. п. Василя Проходи, як християнина і заслуженого громадсько-суспільного діяча і публіциста.

Від імени громадянства і УВАН — Денверської групи, членом якої був Василь Хомич Прохода — прощав Покійного інж. Лев Биковський, який відмітив багатогранну діяльність Небіжчика, як інженера-лісника, пполковника Армії УНР, видатного військового, політично-громадського і культурного діяча, науковця і публіциста.

Друга і остання частина похорону відбулася в суботу, 13-го листопада на українському православному цвинтарі в Бавнд Бруку, куди дружина і син Покійного, літаком перевезли тлінні останки сл. пам. пполковника Василя Проходи.

Біля 12-ої год дня, домовина, з тлінними останками Покійного була венесена побратимами Зброї до Церкви - Пам'ятника Св. Андрія на цвинтарі в Баунд Бруку. Похоронну Богослужбу та довершення похорону перевів настоятель церкви, митроф. прот. о. Павло Фалько, при помочі кліру церкви, диригента проф. І. Паливоди та присутніх кол. вояків Українських Армій. При домовині покритій китайкою — на пошану Покійного, тримали бойовий прапор — 3-ої Залізної Стрілецької Дивізії Армії УНР, в складі якої Василь Прохода брав участь під час визвольної боротьби за державність. Прапор тримав Майор Іван Винник. Присутніх на похороні було біля 50 осіб, кол. учасників визвольної боротьби, товаришів зброї і кол абсольвентів з Української Господарчої Академії в Подєбрадах.

Над відкритою могилою промовляли: заст. керівника Ресорту Військових Справ ВО УНРади на Америку — генштабу ген.-хор. А. Валійський, прощаючи Покійного від імени В. Ресорту, кол. вояків і від Центрального Комітету Пам'яти Симона Петлюри в ЗСА, уповноваженим, якого був Покійний на Сан Дієго. Промовляв і президент УРС Антін Батюк — згадуючи заслуги Небіжчика.

Після закінчення похоронних обрядів — родина Покійного запросила всіх присутніх на поминальну трапезу до ресторану в Баунд Бруку. Відкрив трапезу, голова представництва ВО УНРади в ЗСА дир. І. Крамаренко відзначуючи заслуги Покійного, як військовика і громадсько-суспільного, культурного діяча і публіциста. Промовляли і кол. абсольвенти — товариші Покійного з Української Господарчої Академії в Подєбрадах в Чехословаччині, де Покійний здобув диплом інженера-лісника, інж. Іван Щабельський, пполк. - інж. Захар Іваєшин, як близький співробітник Покійного — нині редактор — журналу „Тризуб" в ЗСА. Промовляв кол. гірничий інж. М. І. Сокіл — приятель Родини Проходи з табору ДП в Німеччині та зустрічей в Сан Дієго під час перебування в Каліфорнії — відзначуючи заслуги Покійного перед українською громадою і Україною. Інж. Тарасюк згадував першу зустріч з Покійним в Подєбрадах — підкреслюючи заслуги Покійного на громадсько-суспільній ниві. Інж. І. Шабельський відзначив визначну діяльність Покійного в організації видавництва, в Господарчій Академії. Від кол. старшин і вояків 3-ої Зал. Дивізії і взагалі вояків Армії УНР, коротко згадував Покійного підкреслюючи його заслуги — публікаціями в різних воєнних журналах, в пресі, брошурах та книжках, пполк. Дм. Вакум, який ствердив, що Покійний Василь Прохода своїми публікаціями про визвольну боротьбу за нашу державність створив Нерукотворний пам'ятник, що залишиться цінним матеріялом для прийдешніх поколінь.

Всі промовці складали вислови співчуття родині Покійного, дружині Марії і синові інж. Романові.

П. С.

Успіх фільму Київської кіностудії „Чи думають тварини?"

Київ, — Фільм студії „Київнаукфільм" під назвою „Чи думають тварини?" здобув почесний диплом Міжнародної Асоціяції Наукового Кіна. Раніше ця ж студія випродукувала науковий фільм „Мова тварин", також відзначений на міжнародних фестивалях у своїй клясі. Фільм „Чи думають тварини" поставив режисер Ю. Алік, і режисер Ф. Соболів. Над окремими кадрами вони працювали довше року. Газета „Культура і Життя" з 7-го жовтня інформувала, що фільм не дає остаточної відповіді, чи дійсно тварини вміють мислити, бо на це не дає точної відповіді й сучасна наука. Але картина наводить на думку, що тварини таки мислять, що між ними є „розумніші" й не такі розвинені. Глядач бачить експеримент: роздерто павутину, в якій жили 1000 павучків. З них 800 покинули своє „роздерте" житло, 194 перегризли нитку, що їм заважа, і врятувались, але 6 павучків акуратно направили свої нитки й прикріпили до стелі так, як вони були раніше. Показано також, як пацюк в лябіринті безпомилково знаходить вихід, як рибки запам'ятовують різні геометричні фігури, тощо. Особливо яскраві кадри, що показують, як дорослі тварини люблять тварин - дітей, охороняють їх, піклуються ними, навіть якщо це не їхні діти й не їхнього роду. Так кішка зворушливо пестить - облизує курчат, курка захищає своїм тілом кошеняток, а каченятка впевнено йдуть за тією „мамою", яку вперше побачили, як тільки народились, дарма що та „мама" — це іграшка на шнурку. Мавпи у фільмі виявляють розум, що часом межує з людським: гасять вогонь водою, щоб пройти щасливо, палицею посувають до себе їжу і т. д.

ТАРЗАН, Ч. 6661. Надходить ватага волоцюг

Таємниче пустельне шатро, скрите в непроглядній джунглії... радіопередавач... сталевий сейф повний золотих грошей і висушених димом людських рук...

Поспішай з засекреченою вісткою Джіме, щоб Брати Омари не запідозріли, що їх тутешній партнер мертвий... Чулю каже, що маємо відвідувачів!..

Багато волоцюг, Тарзане, але тільки два йдуть до нашого шатра, від сторони джунглії!